AKTIVT MØTESTED

Landskapsarkitektkonkurranser:
- "Nybyen" i Kristiansand
- Johannesparken
og Kjelvene i Stavanger

Juryens rapport

20.03.03

KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENTET

INNHOLDSFORTEGNELSE

Bakgrunn …… s. 02

Visjon …….. s. 02

Overordnet mål for konkurransen.. …….....……. s. 02

Deltakerrett…….....……..……... s. 03

Jury …….. s. 03

Tidsplan for konkurransen……..... s. 04

Innkomne utkast……....…….……... s. 04

Oversikt motto ……... s. 04

Budsjett …….….. s. 04

Arenaene ……...…. s. 05

Juryens konklusjon ……...…… s. 07

Premiering Kristiansand ……... s. 07

Premiering Stavanger …..……..... s. 09

Juryens generelle kommentar – Kristiansand.....……..……... s. 10

Juryens generelle kommentar – Stavanger.....…..…….……..... s. 11

Individuelle kommentarer, premierte og innkjøpte utkast - Kristiansand..... s. 14

Individuelle kommentarer, premierte og innkjøpte utkast - Stavanger..... s. 21

Øvrige utkast individuelle kommentarer - Kristiansand.....…… s. 30

Øvrige utkast individuelle kommentarer - Stavanger.....……... s. 37

BAKGRUNN

I Norge er det flere barn og ungdom som ønsker å drive idrett og fysisk aktivitet enn det er anlegg til. Spesielt mangler vi anlegg og områder som er utformet på de unges premisser, hvor barn og unge har fått anledning til å delta i utvikling og planlegging av framtidige aktivitetsanlegg. Dette har Kultur- og kirkedepartementet ønsket å gjøre noe med.

På denne bakgrunn inviterte Kultur- og kirkedepartementet kommuner, idrettslag, andelslag og andre sammenslutninger til en idékonkurranse om aktivitetsanlegg for barn og ungdom i eget miljø.

Konkurransen omfattet aktivitetsanlegg i to klasser:
A Aktivitetsbygg
B Utendørsanlegg

Denne konkurransen omfattet klasse **B Utendørsanlegg**

Departementet stilte følgende kriterier for utendørsanlegget:
”Anlegget, eller området, skal være åpent og fritt tilgjengelig for egenorganisert aktivitet, og bør spesielt legges til rette for ungdomsgruppen (13 – 19 år). Anlegget skal ikke brukes til ordinære idrettskonkurranser. Prosjektet kan være knyttet til et eksisterende skoleanlegg, eller annet aktuelt møtested. Det legges vekt på helheten i forslaget og kreativitet når det gjelder kombinasjon av aktiviteter og utfordringsgrad i anlegget. Anlegget bør kunne benyttes størstedelen av døgnet”.

Det kom inn i alt 30 forslag i klasse B Utendørsanlegg, og blant disse ble det kåret 5 vinnere. Blant vinnerne har Kultur- og kirkedepartementet valgt ut to anlegg som det ble konkurrert om:
- ”Nybyen” i Kristiansand
- Kjelvene og Johannesparken i Stavanger.

VISJON

Visjonen var å initiere nye tanker og en visjonær innstilling til løsninger av denne kategori formingsoppgaver. Nye idéer og visjoner for denne type anlegg skal også være realiserbare innenfor en nøktern økonomisk, miljø- og ressursvennlig ramme.

OVERORDNET MÅL FOR KONKURRANSEN

Kultur- og kirkedepartementet ønsker å utvikle anleggstyper og områder som i større grad stemmer overens med de aktivitetene barn (6 – 12 år) og spesielt ungdom (13 – 19 år) ønsker å drive med, og som kan inspirere til ny bruk av anleggene.

Det er et sentralt mål for konkurransen å få fram forslag til hvordan mangfoldige kulturelle uttrykk kan fungere innenfor felles fysiske rammer. Det er videre vesentlig å utvikle anlegg som kan ha overføringsverdi til andre steder.

Målene for anleggene:
Å bidra til et større mangfold av aktiviteter i lokalmiljøet ved å integrere kultur og fritid i vid forstand.
Å bidra til mer kreativ tenking og planlegging rundt aktivitetsanlegg for barn og ungdom.
Å utvikle anlegg som skal være attraktive både for gutter og jenter og som tilfredsstiller barn og unges behov for variert og utfordrende fysisk aktivitet.
Å utvikle gode sosiale møteplasser i lokalsamfunnet.
Å utvikle anlegg og driftsformer som kan skape sambruk mellom organiserte og egenorganiserte aktiviteter.
Å utvikle anlegg som er lett tilgjengelige og har en viss grad av fleksibilitet i seg, både mht. aktiviteter og årstider.

DELTAKERRETT
Konkurransen var åpen for alle landskapsarkitekter og landskapsarkitektstudenter, og spesielt unge og uetablerte landskapsarkitekter ble oppfordret til å delta.

JURY
Fagjuryen var den samme både for konkurransene i Kristiansand og Stavanger og besto av følgende medlemmer:

Viggo Jørgensen	Rådgiver, Kultur- og kirkedepartementet, juryens leder
Janne Corneliussen	Rådgiver, Kultur- og kirkedepartementet

Oppnevnt av Norske Landskapsarkitekter:

Ingrid Strande	Landskapsarkitekt MNLA, Feste Skien AS, landskapsarkitekter MNLA
Kine Halvorsen Thorén	Professor, landskapsarkitekt MNLA, Norges Landbrukshøgskole, Ås

For konkurransen om uteanlegg i ”Nybyen”, Kristiansand, var følgende lokale jurymedlemmer oppnevnt av Kristiansand kommune:

Svein Ole Breland	Parksjef, Kristiansand kommune, Parkvesenet
Ragnar Evensen	Sjefsarkitekt, Kristiansand kommune, Plan- og bygningsetaten

For konkurransen om uteanlegg i Johannesparken og Kjelvene i Stavanger, var følgende lokale jurymedlemmer oppnevnt av Stavanger kommune:

Torgeir Esig Sørensen	Park- og idrettssjef, Stavanger kommune
Sigrid Bækholt	Fritidskonsulent, Stavanger kommune

Jurysekretær for begge konkurransene var:

Janiche Amdahl	Sivilarkitekt MNAL, Amdahl Strøm & Cappelen Arkitekter

TIDSPLAN FOR KONKURRANSEN

30.10.02	Utsendelse program
02.12.02	Frist for spørsmål om konkurransen
31.01.03	Innleveringsfrist

INNKOMNE UTKAST

Det ble sendt ut 69 programmer med vedlegg. Det ble i alt innlevert 24 utkast innenfor angitt tidsfristen, hvorav 11 omhandlet tomten i Kristiansand og 12 i Stavanger. Ett utkast omhandlet begge tomterådene, men ble ikke tatt opp til juryering pga. at materialet ikke var i overensstemmelse med programmets krav.

OVERSIKT MOTTO

Utkastene ble registrert med følgende motto og stedsvalg :

ARKADEN	Stavanger
MITT MELLOM	Kristiansand
VEGG I VEGG	Kristiansand
MOSAIKK	Stavanger
KJEDEREAKSJON	Kristiansand
FLUX	Kristiansand
OVER GANG	Stavanger
RINGENES BRORSKAP	Kristiansand
TO TÅRN	Stavanger
FARTSPARKEN	Stavanger
I SAMLET TROPP	Kristiansand
ORIGO:UNITED	Stavanger
GRAS GRUS OG GRAFITTI	Stavanger
TRANSFORMA	Stavanger
PUSHING LIMITS	Kristiansand
PARKLIFE	Kristiansand / Stavanger
KAMELEON 4/1	Kristiansand
KAMELEON 4/2	Stavanger
FRISTIL	Stavanger
FOLKEPARKEN	Stavanger
CIRKUS	Kristiansand

ALVESKOGEN Kristiansand
SE OG BLI SETT Stavanger

BUDSJETT
Det ble satt begrensninger for investeringskostnadene for gjennomføring av uteanleggene. Øvre investeringsramme for hvert prosjekt skulle være NOK 4 millioner. Det var satt krav til at det skulle leveres kostnadsoverslag som viste at den økonomiske rammen kunne overholdes. Dersom forslagene skulle overskride kostnadsrammen, skulle det redegjøres for et naturlig 1. byggetrinn som ligger innenfor rammen, som kan opparbeides og fungere selvstendig. For Kjelvene og Johannesparken skulle tiltak for å binde de to områdene sammen, ikke inkluderes i kostnadsrammen.

ARENAENE

1. ”Nybyen”, Kristiansand
”Nybyen” i Kristiansand ligger mellom den nordlige del av Kvadraturen og Baneheia, som er et attraktivt turområde. I ”Nybyen” planlegges ca. 400 nye boliger de nærmeste årene, og området har ingen aktivitetstilbud ut over det Baneheia har å tilby av friluftsliv og bademuligheter. Konkurranseområdet omfatter den parken som skal opparbeides der E-18 i dag passerer mellom Kvadraturen og Baneheia. Kristiansand kommune og parkvesenet ønsker nå å etablere en nærmiljøpark for denne delen av Kvadraturen og de nærliggende boligområder, som en overgang og tilpassing mellom byen og heia innenfor.

Uteområdet omfatter to parkdeler med et samlet areal på ca. 4840 m2. Et torg deler parken i to. Hoveddelen av parkområdet ligger på nordøstsiden av torget ca. 4180 m2, den minste delen sørvest for torget er på ca. 660 m2.

Det foreligger en reguleringsplan fra Asplan Viak Sør. Arealet mellom Fritz Jensens gate og Baneheia, som ble frigjort ved omleggingen av E 18, reguleres til et friområde, med et torg som avslutning av Kirkegata mot Baneheia. Ved foten av Baneheia legges en gang-/sykkelveg med forbindelse mot nordøst, over tunnelinnslaget ved rundkjøringen, og mot sørøst i retning Banehaven.

2. Kjelvene og Johannesparken, Stavanger
Området ligger i bydelen Storhaug, sørøst for Stavanger sentrum, og er til sammen et av de største felles rekreasjonsarealene i en bydel med stor mangel på friområder. Området er tydelig delt i to: Kjelvene og Johannesparken. Kjelvene og Johannesparken danner til sammen et stort åpent område i en ellers svært tett bydel. Alt som trengs er å legge forholdene til rette for allsidig bruk. Det er også essensielt å binde de to områdene sammen på en tilfredsstillende måte, slik at man kan benytte det store arealet

som et sammenhengende rekreasjons- og oppholdsareal. Stavanger kommune eier området som er regulert til, og i bruk som, friområde.

Området ligger innenfor ”Urban Sjøfront” som er et prosjekt for omfattende byfornyelse i et tidligere havne- og industriområde i Storhaug bydel. Johannesparken og Kjelvene inngår i et av hovedgrøntdragene i prosjektområdet til ”Urban Sjøfront”.

Johannesparken preges av omgivelser med svært kompliserte trafikkforhold – to kulverter og Bybrua omslutter parken på tre sider. I nordøst grenser parken mot Haugesundsgata, en sterkt trafikkert gate som ligger flere meter lavere enn kanten på parken. Trafikkomleggingen har kappet eksisterende gatenett og gjør det vanskelig å orientere seg i området.

Selve parken preges først og fremst av store, åpne gressflater. En del store, gamle trær nær kirken gjør deler av parken noe dyster. Fontenen er tømt for vann og beriker ikke området lenger. En nordvendt liten bakke tjener som akebakke etpar dager hver vinter. På østsiden av kirken ligger det en relativt velholdt parterrehage med klipte hekker og rosebed.

Kjelvene ligger på nordsiden av Haugesundsgata i forhold til Johannesparken. Den trafikkerte gata skaper mye støy. En smal gang- og sykkelbro forbinder de to områdene. Brua er imidlertid så smal at den ikke virker samlende, og den visuelle kontakten mellom de to områdene er dårlig. Kjelvene har en helt annen karakter enn den grønne Johannesparken. Her er anlagt en tradisjonell lekeplass for de aller minste, men med lite grønt og lekeutstyr. I tillegg finnes det en grusbane som er dårlig drenert og vedlikeholdt, og som mange oppfatter for stor i forhold til arealet den okkuperer.

Kjelvene antas i første omgang å være best egnet til aktivitetspark, på grunn av terrengform, beliggenhet og tradisjonell bruk. Johannesparken med St. Johannes kirke antas å egne seg best til enklere aktiviteter, men konkurrentene står fritt til å foreslå fordeling av aktivitetene i de to områdene.

Som bakgrunn for innlevering av forslag til idékonkurransen, har beboerforeningen og Stavanger kommune ved ”Fritid Storhaug” gjennomført spørreundersøkelser, intervjuer og samtaler med beboere i området, samt arrangert åpent ”arbeidsverksted” og idédugnad.

JURYENS KONKLUSJON

Juryen anser at konkurransens målsetninger er oppnådd på begge steder men på ulik måte. Det har ikke fremkommet forslag til nye aktiviteter, men det nye ligger i måten elementene er satt sammen på til en helhetlig aktivitetsplass med sosiale kvaliteter.

Det synes som en gjennomgående trend at de utkastene som er basert på en god analyse av sted og muligheter, har kommet best ut i konkurransen.

Juryen anbefaler enstemmig at 1. premieutkastene både i Kristiansand og Stavanger legges til grunn for det videre arbeid med utvikling av de aktuelle tomteområdene. Vinnerutkastene i begge byer bør bearbeides og innlemme ideer fra de øvrige premierte og innkjøpte utkast, i tråd med juryens anbefalinger.

Medvirkning fra brukere av anleggene har vært svært god i Stavanger helt fra idedugnad til vurdering av utkastene. Det er viktig at denne medvirkningen blir ivaretatt og videreført i realiseringen av prosjektene, også i Kristiansand. Juryen mener slik medvirkning skaper eierfølelse og tilhørighet til anlegget, noe som igjen vil føre til at anleggene blir aktivt benyttet.

PREMIERING

Juryen har enstemmig besluttet følgende premiering:

KRISTIANSAND

1. premie NOK 150.000,- tildeles:

Utkast nr. 17 motto ”KAMELEON”

Utkastet er forfattet av
Multiconsult avdeling
13.3 Landskapsarkitekter ved
Siri Alette Aurstad
Jan Bernigeroth
Ashley Conn
Åge Langedrag
Imke Schöberle
Anne Kristin Udgaard

Medarbeider i Kristiansand:
Torry Arnfinn Nygård

I samarbeid med:
Aktiv Arena ved:
Øyvin Vestre

2. premie NOK 130.000,- tildeles:

Utkast nr. 6 motto ”FLUX”
Utkastet er forfattet av
grønn_strek as landskapsarkitekter as
(tidligere SMS Landskap AS) ved
Aase M. Hørsdal Landskapsarkitekt MNLA
Neil Matthew
Øivind B. Larsen
Gøril Mortensen Landskapsarkitekt MNLA
Åsta Mitbø Landskapsarkitekt MNLA

Innkjøp NOK 35.000,- tildeles:

Utkast nr. 2 motto ”MITT MELLOM”
Utkastet er forfattet av
Asplan Viak Sør ved:
Hanne Margrethe Sørsdal Landskapsarkitekt MNLA
Helge Norberg Landskapsarkitekt

Medarbeidere / ”ekspertpanel”:
Maren Hald Bjøgum, 14 år
Preben Fåt Aas, 13 år
Eira Marie Sørsdal, 6 år
Medarbeidere:
Unn Therese Kvernstuen
Hans Olav Hesseberg
Olaug Rabben

STAVANGER

1. premie NOK 150.000,- tildeles:

Utkast nr. 20 motto ”FOLKEPARKEN”
Utkastet er forfattet av
Smedsvig Landskapsarkitekter AS ved:

Arne Smedsvig	Landskapsarkitekt MNLA
Julie Daling	Landskapsarkitekt MNLA
Linda Sandin	Landskapsarkitekt MSA
Ådne Svalastog	Landskapsarkitekt MNLA
May Britt Danielsen	Teknisk tegner

Rådgivere: 6. klasse Christi Krybbe skole, Bergen ved:
Erika Barstad, Erlend Gram Gjesdal og Lasse Carlsen Smedsvig
Pedagog: Kjersti Carlsen, lærer

Delt 2. premie NOK 100.000,- tildeles:

Utkast nr. 9 motto ”TO TÅRN”
Utkastet er forfattet av
Riss Landskap AS ved:

Nina Dybwad	Landskapsarkitekt MNLA
Kari Monstad	Landskapsarkitekt MNLA
Kjersti Karlsen	Tegner
Anne K. Irgens	Landskapsarkitekt MNLA

Delt 2. premie NOK 100.000,- tildeles:

Utkast nr. 4 motto ”MOSAIKK”
Utkastet er forfattet av
Bjørbekk & Lindheim A/S, Landskapsarkitekt MNLA ved:
Tone Lindheim
Svein Erik Bergem
Ingvild Nesse
Aina Skjervø

Innkjøp NOK 35.000,- tildeles:

Utkast nr. 7 motto ”OVER GANG”
Utkastet er forfattet av
Skjold Sægrov Torpe AS, Landskapsarkitekt MNLA
Medarbeidere:

Elisabeth Olsborg
Frøy Walberg Sandness
Siggeir Torpe

JURYENS GENERELLE KOMMENTARER

GENERELT

Det var stor variasjon i kvaliteten på de innleverte utkastene. Juryen har etterstrebet å gi vurderinger av alle innkomne utkast. Det er lagt størst vekt på de premierte utkastene.

Juryen har i sitt arbeid lagt vekt på følgende forhold:
Hovedinntrykk
Aktiviteter
Overordnet plan
Formgivning
Økonomi
Presentasjon / formidling

Det er juryens generelle kommentar at konkurransens målsetninger er oppnådd på begge steder, men på ulik måte. Det er ikke fremkommet nye forslag til aktiviteter, men det nye ligger i måten elementene er satt sammen på til en helhetlig aktivitetsplass med sosiale kvaliteter.

I Kristiansand var det to utkast som klart skilte seg ut som bedre enn øvrige. I Stavanger er det gjennomgående høyere kvalitet på innleverte forslag. Derfor har juryen premiert flere forslag her inn i Kristiansand. Medvirkning fra brukere av anleggene har vært svært god i Stavanger helt fra idedugnad til vurdering av utkastene. Det er viktig at denne medvirkningen blir ivaretatt og videreført i realiseringen av prosjektet. Juryen mener slik medvirkning skaper eierfølelse og tilhørighet til anlegget, noe som igjen vil føre til at anleggene blir aktivt benyttet.

Flere av utkastene har overskredet kostnadsrammen på 4 millioner kroner og selv om de er vist utbygget i flere etapper, har juryen vektlagt hva som kan realiseres i første etappe.

Det synes som en gjennomgående trend at de utkastene som er basert på en god analyse av sted og muligheter, har kommet best ut i konkurransen.

KRISTIANSAND

Til sammen 11 utkast ble tatt opp til juryering. Nivået på besvarelsene varierer fra meget bra til middels bra, der et par av dem kan karakteriseres som meget bra. Noen prosjekter som ikke har kommet opp på premielista kan allikevel ha enkeltområder eller enkeltobjekter som er interessante. Dette er påpekt under de enkelte prosjekters jurykritikk.

Analyser
Analysedelen varierer i de innsendte prosjektene, og en del analyser mangler helt i noen av dem. De fleste prosjektene har riktignok en eller annen form for stedsanalyse der områdets beliggenhet mellom Baneheia og Kvadraturen, med sin strenge geometri, er oppfattet. Denne forståelsen har gitt de beste svarene. Juryen er av den oppfatning at dette er et urbant byrom der svaret ikke er å etterligne naturen verken med kompliserte organiske former eller skogplanting. Noen av prosjektene har likevel valgt slike løsninger uten at dette nødvendigvis er drøftet i forhold til stedsanalysene. En del av prosjektene har satt seg grundig inn i den aktuelle brukergruppas behov, barn og unge mellom 13 og 19 år, og har gode vurderinger av aktuelle aktiviteter både for gutter og jenter. Systematiske analyser av stedets egnethet for fysisk aktivitet er derimot mangelvare i alle, og noe juryen etterlyser.

Aktiviteter
Området i Kristiansand er langstrakt og ganske smalt. Det er derfor en utfordring å få arealer som er store nok samlet til en del plasskrevende aktiviteter uten å virke for ødslige. De beste resultatene er oppnådd der en ikke har funksjonsdelt flaten for sterkt, men likevel forsøkt å inndele den i mindre og mer innbydende enkeltområder. Funksjonelle og universelt tilrettelagte gangvegforbindelser gjennom området, har vært en viktig forutsetning, og flere av prosjektene viser gode eksempler på dette. Det samme gjelder interessante løsninger på forbindelser opp mot Baneheia.

Medvirkning/videreføring
Ønskene fra konkurransens bakgrunnsmateriale synes å være fulgt opp i prosjektene, men det fremgår ikke i hvilken grad barn og ungdom har deltatt i Kristiansandsprosjektene. Men flere av prosjektene nevner eksempler på hvordan brukergruppa kan trekkes med i det videre arbeidet.

Økonomi/Realisme
De fleste prosjektene går en del ut over kostnadsrammen på 4 millioner kroner, noen av dem til dels langt ut over denne rammen. Dette gjelder bl.a. vinnerprosjektet. Det er derfor nødvendig med etappevis utbygging, noe det også legges opp til.

STAVANGER
12 utkast ble tatt opp til jurying. Det er et stort spenn i nivå på besvarelsene. Ca. 1/3 av besvarelsene er meget bra/gode, mens de resterende varierer i vellykkethet. Noen prosjekter som ikke har kommet opp på premielista kan allikevel ha enkeltområder eller enkeltobjekter som er interessante. Dette er påpekt under de enkelte prosjekters jurykritikk.

Analyser
De prosjektene som har foretatt en ”stedsanalyse” og satt seg inn i områdets betingelser i forhold til bystruktur og tomtas egne forutsetninger og kvaliteter mht. aktivitetsmuligheter, har scoret best. Analysedelen er for øvrig av ulik kvalitet. De som

har sett området som del av en helhetlig bystruktur, og dessuten forstått hvilke av stedets kvaliteter som bør videreføres, synes å ha profittert på det mht. løsningsvalg. Det synes som om de prosjekter som ikke ”har fått tak i stedet” har slitt mer, både med å se områdets aktivitetspotensial og å finne det gode ”grep”.

Aktiviteter
En viktig erkjennelse for juryen har vært at det ikke nødvendigvis er de mest spektakulære prosjekter som er de beste for å fremme aktive og sosiale møtesteder for barn og unge. Det er de litt tidløse, fleksible prosjektene som synes å kunne gi best forutsetninger for å håndtere nye trender som stadig dukker opp i ungdomskulturene. Det som er populære aktiviteter i dag, trenger ikke å være det om 5 år. Formgivning med dette for øye, er en stor utfordring, og de beste har løst dette forbilledlig. Kjelvene har utpekt seg som det areal som er best egnet til hovedarena for aktiviteter. Johannesparken med sine kvaliteter, framstår mer naturlig som et område med roligere soner. De som har lykkes med analysedelen, har forstått dette.

Medvirkning/videreføring
Programteksten var entydig på dette med videreføringer og medvirkning i forhold til den opprinnelige idékonkurransen. En hensikt med å vektlegge medvirkningsaspektet, er å initiere at planlegging av framtidas nærmiljøanlegg skal legge større vekt på medvirkning fra barn og unge enn praksis er pr. i dag. Det viser seg at de som har kommet høyt opp på premielista, har vært tro mot dette.

Økonomi/Realisme
4 mill kr. strekker ikke til for å bygge det konkurrentene har planlagt. De aller fleste har kommet for høyt i kostnadsnivå. Etappevise løsninger må til. Noen har basert sitt konsept på så dyre løsninger at de er urealistiske. Dette er en viktig tilbakemelding til planleggere/formgivere: – den økonomiske virkeligheten kan være annerledes enn det man gjerne skulle ønske å formgi/bygge. Det er i slike skjæringspunkt at de som håndterer balansen mellom kreativitet og realisme, har de største forutsetninger for å lykkes.

Beboerinnflytelse på valg av vinner
Ungdom og andre beboere har, gjennom en arbeidsgruppe ledet av Sigrid Bækholt, hatt innflytelse på hele prosessen og dermed på valg av vinner for Aktivt Møtested. Deltakerne (12 personer) har vært aktive fra november 2001 og vil delta fram til sluttføring.

Ungdom og andre beboere har hatt sterk innflytelse på planlegging av uterom for Kjelvene og Johannesparken. Da idékonkurransen Aktivt Møtested ble utlyst, var det et tett samarbeid mellom private grunneiere (Urban Sjøfront), samarbeidsutvalget for beboerforeninger, bydelsutvalget, landskapsarkitekter og Stavanger kommune (Park/idrett, Fritid, skoler). Fra en studietur til London, Amsterdam, Rotterdam og København fikk gruppen gode tips om beboerinvolvering ved planlegging av parkanlegg og aktivitetsområder.

I samarbeid mellom Badedammen og Kjelvene beboerforening og Stavanger kommune ved, Fritid Storhaug, ble det gjennomført:
- spørreundersøkelse, intervjuer og samtaler med mange beboere i området
- åpent arbeidsverksted og idèdugnad
- oppfølging av konkurransen gjennom beboersamlinger

55 personer svarte på spørreskjemaer. Det var stor enighet om å beskrive områdene som grå, triste, mørke, dårlig belyste, lite aktiviteter og kjedelige og ferdigproduserte lekeapparater, dvs skumle og lite attraktive. Ungdommer, som gjennom spørreundersøkelsen hadde gode ideer til endring av uterom, ble kontaktet og fikk spesialinvitasjon til arbeidsverksted.

Med undersøkelsen som bakgrunn, ble det arrangert åpent arbeidsverksted og idèdugnad for å få fram ønsker og visjoner for Kjelvene og Johannesparken. Inspirasjonskilder var bl.a. bilder fra uterom i hele verden og musikk. 23 personer i alderen 14 til 80 år bidro med tilsammen 80 frivillige idedugnadstimer en lørdag i november 2001. Resultatet fra spørreundersøkelsen og arbeidsverkstedet ble sammenfattet til et bidrag i landskapsarkitektkonkurransen Aktivt Møtested.

Den sterke fokusering på ungdomsdeltakelse har vist at
- ungdom har unik kunnskap om egne behov
- ungdom er innovative
- aktiv deltakelse gir tilhørighet til produkt og område og bidrar til
  å bygge bro over kommunikasjonsgapet mellom planleggere og ungdom

Stavanger kommune vil følge opp dette arbeidet. Gjennom prosjektet OUT inviteres ungdom til å få innflytelse på bruk og planlegging av uterom i Stavanger sentrum.

Juryen er imponert over den innsats ungdom og andre beboere har vist for å få et nytt og Aktivt Møtested for Kjelvene og Johannesparken. Bydelens samarbeid og involvering av spesielt ungdom er en av de viktigste grunnene til at det nye møtestedet kan bli slik som ungdom selv vil ha det. Vinneren av konkurransen skal samarbeide med arbeidsgruppen av ungdom og andre beboere for å finne den endelige løsning for Aktivt Møtested på Kjelvene og i Johannesparken.

INDIVIDUELLE KOMMENTARER
PREMIERTE OG INNKJØPTE UTKAST

KRISTIANSAND

1. PREMIE

Utkast nr. 17 motto ” KAMELEON 4/1”
Utkastet er forfattet av
Multiconsult avdeling
13.3 Landskapsarkitekter ved
Siri Alette Aurstad
Jan Bernigeroth
Ashley Conn
Åge Langedrag
Imke Schöberle
Anne Kristin Udgaard
Medarbeider i Kristiansand:
Torry Arnfinn Nygård

I samarbeid med:
Aktiv Arena ved:
Øyvin Vestre

De bærende elementene i ”KAMELEON” er aktivitetsfeltet og aktivitetsmaskinen. Aktivitetsmaskinen er selve ryggraden. Den er utformet som en svevende gangveg, en brokonstruksjon som i seg selv både er ganglinje, møteplass og et aktivitetsanlegg. Aktivitetsmaskinen er tenkt som et universelt utformet modulopplegg, men kan også tilpasses andre steder/ andre brukere og kan derigjennom endre seg - som en kameleon. Det legges vekt på fleksibilitet og flyttbare elementer. Såkalte ”funhouses” er plassert i sentrale knutepunkt og kan ha ulik funksjon. Samme universelle tankegang preger også aktivitetsfeltet på bakkeplan, der en ser for seg at framtidige aktiviteter skal innpasses i samme raster på ti ganger ti meter. Rasteret må tolkes som et hjelpemiddel til å binde de ulike sonene som anlegget består av sammen for eksempel asfaltflatene, områder med gummibelegg, sand, gress, grus betong osv.

Når juryen har valgt å gi 1. premien til ”KAMELEON” er det ikke den universelle tilnærmingen som honoreres, men de mulighetene som aktivitetsmaskinen og aktivitetsfeltet byr på i det konkrete planområdet i Kristiansand. Aktivitetsmaskinen er et eksempel på hvordan en kan tilrettelegge for aktivitet i flere plan og derved frigjøre plass på bakkenivå. Dette er en aktuell tilnærming i tette byområder med lite plass. Den vil også bli en attraktiv sosial arena, og kan bidra til å knytte Baneheia sammen med den nye parken.

Aktivitetsmaskinen er tilpasset aktivitetsfeltets kvadratiske modulsystem som også fanger opp strukturen i Kvadraturen. Selve brokonstruksjonen er plassert parallelt med

Fritz Jensens gate ca. 10 meter ut fra Baneheias skråningsfot. To "funhouses" hvert med en grunnflate på 10 x 10 meter og i 4 etg. deler den 140 meter lange og 3 meter brede brokonstruksjonen i 3 ulike sekvenser. Materialvalget kan være stål, aluminium, metallrist som gulvflate, tre, plastmateriale eller glass. Slik konstruksjonen fremstår nå, vil den kunne virke ruvende. Både brokonstruksjonens lengde og ”funhousenes” størrelse må reduseres betraktelig, og tilpasses Baneheia på en bedre måte. Skisser og snitt som viser utforming av konstruksjonene understreker også behovet for å raffinere detaljene.

Aktivitetsfeltet er inndelt i 3 hovedsoner med varierende aktivitetstilbud, en soneinndeling som virker fornuftig. Det er gjort lite ut av sone 1 som ligger i den vestligste delen og som er foreslått med sand og fallsikkert underlag. Her bør en diskutere alternative bruksmuligheter. Sone 2 som ligger mellom de to ”funhousene” tenkes belagt med farget asfalt/ gummi, noe som er et fornuftig valg. Det samme gjelder sone 3 lengst mot øst der det er foreslått en slette med sportsplen. Mellom sone 1 og 2 fanges Kirkegatas endepunkt opp i et torg med Baneheia og et ”funhouse” som fondmotiv. Mellom sone 2 og 3 foreslås en liten pileskog på litt mer enn 20x20 meter som skille. Denne lille ”skogen” sammen med ”funhouse” 2 blir fondmotiv i enden av Nygata. Dette er et viktig element som deler den store langsgående flaten i mindre og mer intime deler. Skogen er såpass stor at den i seg selv kan bli et positivt leke - og aktivitetsareal. Øvrige forbindelseslinjer med parken og områdene rundt er ivaretatt ved hjelp av gangveg fra fortauet ved rundkjøringen i sør ned mot torget. Det sørligste ”funhouset” fungerer dessuten som forbindelseslinje til Baneheia. En akebakke er tenkt i terrengdraget opp mot Baneheia og er et element som med fordel kan utvikles mer.

Prosjektets beskrivelse viser stor forståelse for hva bevegelse er, hva lek er og at spenning og sosialisering er viktige elementer både for lek og aktivitet. Med bakgrunn i en slik forståelse tilrettelegges det for en mengde aktiviteter både sommer og vinter. Anlegget vil inneholde en rekke ingredienser med appell til målgruppa, men også til andre, og det synes som om både gutters og jenters behov vil bli ivaretatt. Et annet aspekt som dette prosjektet skal ha all ære av, er fokus på universell utforming og tilrettelegging for brukere med spesielle behov.

Prosjektet er kostnadsberegnet til 3.8 millioner kroner. For dette får man samtlige grunnarbeider, stålkonstruksjoner tilknyttet maskinen, veger og plasser, park og hage samt belysning. "Funhousene" er ikke med, ei heller utstyr eller regulert gang- og sykkelveg. Den største utfordringen både anleggs - og driftsmessig i prosjektet er knyttet til aktivitetsmaskinen. Selve aktivitetsfeltet synes fornuftig utformet, og pileskogen vil overleve barns og unges bruk.

Prosjektet kommuniserer ideene på en informativ og oversiktlig måte. Illustrasjonsplanen var derimot vanskelig å finne, og fremstår nærmest som et ornament på plansjen. Det er i det hele tatt lite samsvar mellom skisser som er vist og det som er nedfelt i illustrasjonsplanen. Dette bidrar til å skape forvirring om hva prosjektet egentlig inneholder. En kan også stille spørsmål ved valg av standpunkt for

perspektivtegningen. Hva er viktig å formidle; opplevelsen av rommet på bakkenivå, opplevelsen fra broen eller eventuelt opplevelsen fra de nye boligene som kommer. Det finnes ikke kartfestede analyser av stedets kvaliteter og muligheter for aktivitet, noe som er et savn.

I det videre arbeidet med prosjektet anbefaler juryen at det legges vekt på følgende
Det er viktig at aktivitetsmaskinen ikke utvikles til et tradisjonelt lekeapparat, men at man tar tak i de ideene om aktivitet som er presentert i prosjektet.
Nordøstligste del av aktivitetsmaskinen bør plasseres helt inntil skråningen og forkortes
Gangveg og maskin kombineres fram til nærmeste ”funhouse”
Gangvegtraseen fra dette ”funhouse” og ned på torget må løses
Begge ”funhouse” må modifiseres betraktelig i volum, både i høyde og i grunnflate
Plassering i rommet må vurderes nøye
Området mellom Baneheia og den nye bebyggelsen som kommer har mange fine rommessige kvaliteter. Nå når endelig E18 er borte er det er viktig at aktivitetsmaskinen ikke fremstår som noen ny visuell barriere. Det stilles derfor store krav til aktivitetsmaskinen som bør få en mest mulig smekker, nøytral og transparent utforming
En bør vurdere ideene fra ”MITT MELLOM” i forbindelse med utforming av torget og sone 1
Det bør vurderes etablert et amfi tilknyttet sportsplenareal i nordøst nedenfor gangvegen
Det bør gjøres mer ut av akebakken, jfr. ”FLUX”, og den må tilpasses både aktivitetsmaskin og felt på en trygg og spennende måte.
En bør vurdere å formklippe den foreslåtte trerekken, og antagelig er lind det mest egnete treslaget

2. PREMIE
Utkast nr. 6 motto ” FLUX”

Utkastet er forfattet av
grønn_strek as landskapsarkitekter as
(tidligere SMS Landskap AS) ved
Aase M. Hørsdal Landskapsarkitekt MNLA
Neil Matthew
Øivind B. Larsen
Gøril Mortensen Landskapsarkitekt MNLA
Åsta Mitbø Landskapsarkitekt MNLA

Forslagsstiller har løst oppgaven på en svært god måte. En presis analyse gir god stedsforståelse. Dette er grunnlaget for utforming av et røft, urbant aktivitetsområde i møtet mellom byen og heia. Ei bølgende malingsdekorert langsgående asfaltstripe på 10m x 170m er slengt ut á la ei ruglete fillerye: ”Vær så god og bruk meg”! Hjulgående, ballsprettende, hoppende og sæggete ungdom vil finne seg til rette her. Stripa er imidlertid noe smal og understreker den voldsomme lengden i området, og juryen savner en tverrgående underdeling som gir mer intime soner. Skinnegående veggelementer (2,5mx 3m) langs stripa gir muligheter for aktiviteter, skjerming og rominndeling. Skaterampen som avslutning av stripa kunne med fordel endt i en mer voluminøs form mot trafikkmaskinen i vest. Overgangen mellom flata og fjellsida tas opp i en langsgående bred benk med god terrengtilpassing i bakkant; et enkelt og overbevisende grep. Den vertikale forbindelsen til heia er spennende og enkelt løst med ”løypa” – et graskledt ”teppe” lagt i et naturlig søkk oppover i lia og med trapp inntil. Løypa framstår som et troverdig og utmerket tur-, trim og akeanlegg. Dog må det gjøres tiltak nede på stripa/gateplan for å bremse opp akerne som kommer i stor fart ut lia. Dette er ikke løst.

Torg med opphøyd scene og stålramme for stort kinolerret kan bli et virkningsfullt og tiltrekkende fondmotiv i Kirkegata. Et trappeløp hever hele parken 45 cm over Fritz Jensens gate. Dette bidrar til - sammen med ei langsgående trerekke, å gi en god overgang mellom det kommende forretningslivet m/fortausrestauranter i gata og aktivitetene i parken. Funksjonshemmedes tilgang er her løst med godt innpassede ramper. Avslutningen i øst med et stramt amfi delvis gras og delvis trapp av betong blir en all right plass med utsikt over området, et god sted å være i ettermiddagssola. I denne østre delen har ikke prosjektet løst dagens vanskelige stigningsforhold med tanke på tilrettelegging for funksjonshemmede. Det er mulig at dette kan løses med gangvegtilpassing i bakkant av benken, men da ”ødelegges” litt av konseptet. Røff og kvalitetsbevisst materialbruk gjør at området tåler stor aktivitet. Juryen stiller seg tvilende til om bøkehekkene i grusarealet mellom stripa og benken oppfyller intensjonene om grønt innslag og skjerming. Hele parkområdet er stort, åpent og vindutsatt. Noen større vegetasjonsvolumer kunne bidra til skjerming/oppdeling av det

lange rommet, men slik innpassing vil kreve en del omtanke for ikke å bryte med idéen om nettopp ei lang stripe.

På stripa, på grusarealet, på benken, på torget, i amfiet , i løypa og i heia kan svært mange aktiviteter finne sted, men det synes å være lagt vel mye vekt på hjulgående aktiviteter. De flate områdene synes noe små til for eksempel ballspill. Ei flate langs stripa bør bli så stor at den kan islegges; for eksempel torget.

Dette er et anlegg som kan leve i lang tid til tross for skiftende trender i ungdomsaktiviteter. Asfalt, betong, grus, stål og treverk i gode kombinasjoner virker gjennomtenkt. Forslagsstiller har vegen (stripa) som konsept og vil bruke materialer som forbindes med veganlegg. På noen arealer foreslås alternative dekketyper avhengig av hvilke aktiviteter en vil tilrettelegge for (det er nevnt gummiheller på torget, fallunderlag bak benken, mm). Forslagsstillerne har illustrert mange detaljer og synliggjør at prosjektet er gjennomførbart. Den tekniske løsningen for skinnegående vegger blir en utfordring, men synes ikke uoverkommelig, selv om juryen er stiller seg skeptisk til vintersesong og vedlikehold av disse veggene. Forslagsstiller har Baneheia som hovedinnslag i vegetasjonsbruken. Det er prisverdig at man ser dette og bruker denne ressursen så bevisst. Vegetasjonsbruken inne i ”parken” kunne det vært arbeidet mer med. Rogn som tresalg blir litt tandert. De smale bøkehekkene blir også noe spede i dette røffe miljøet. Området er også stort og åpent, så noe mer vegetasjonssvolumer kunne vært av det gode. Totalt sett er materialbruken både funksjonell og god estetisk.

Kostnadsoverslaget synes realistisk. Ramma på 4 mill. kr. er overskredet med ca. 1 mill. kr.
Det foreslås å etappeinndele, evnt. la være å heve parken og bygge trappeløp langs Fritz Jensens gate. Det siste ville være synd for prosjektet, da denne hevingen ”gjør” mye av formen og intimiteten i Fritz Jensens gate og skaper en god dialog mellom gata og parken.

”FLUX” har stor overføringsverdi. Andre steder der en planlegger nærmiljøanlegg/ aktivitetsanlegg bør merke seg at analyse og stedsforståelse er inngangsbilletten til å skape et unikt anlegg på hvert enkelt sted. Gode løsninger oppstår gjerne når stedet er ”forstått”. Produktet ”stripa” er overførbar som en fysisk innretning og kan fungere i ulike varianter mange steder.

”FLUX” er et av de best presenterte prosjekter i konkurransen. Ryddig, illustrerende og tiltalende. Det er innholdsrikt, men ikke overlesset. Prosjektet har alt i alt et gjennomført, godt og tiltalende helhetsgrep både i forhold til å tilrettelegge for aktiviteter for ungdom og også designmessig. Linjer, terrengforskjeller, rom, volumer og materialbruk er tatt opp og videreført med spennende sammenbindinger til omgivelsene – byen og heia. En tidløs løsning som vil tåle noen generasjoner av ungdom. Ungdom er i fokus, men anlegget vil kunne appellere til alle befolkningsgrupper; noe som er viktig ikke minst for den sosiale profilen i prosjektet.

INNKJØP
Utkast nr. 2 motto ”MITT MELLOM”

Utkastet er forfattet av
Asplan Viak Sør ved:
Hanne Margrethe Sørsdal Landskapsarkitekt MNLA
Helge Norberg Landskapsarkitekt

Medarbeidere / ”ekspertpanel”:
Maren Hald Bjørgum, 14 år
Preben Flåt Aas, 13 år
Eira Marie Sørsdal, 6 år

Medarbeidere:
Unn Therese Kvernstuen
Hans Olav Hesseberg
Olaug Rabben

Forslaget har gjennom en analytisk tilnærming etablert en klar situasjonsforståelse, og har ut fra denne formulert et hovedgrep der det søkes å ivareta og framheve de naturgitte kvaliteter i planområdet og tydeliggjøre møtet mellom hei og by. To hovedretninger dominerer situasjonen, og disse tas opp i planløsningen. Arealet mot vest danner en aktiv sone og utformingen her gis en urban karakter med hardt golv og klare former. Mot øst gis området et mer rolig preg der heia møter bygolvet på en mindre dramatisk måte, og naturen i større grad får prege rommet.

Prosjektet kjøpes inn først og fremst for de kvaliteter som ligger i utformingen av torget i enden av Kirkegata. Juryen vil her framheve det klare, urbane formpråket og den uttrykte viljen til å integrere gangvei, torg med sideareal og Fritz Jensensgate i et formalt helhetsgrep. Bruken av vann som et sammenbindende element i torget er også vellykket. Juryen ser også behovet for å etablere et element som kan skjerme den vestre del av planområdet mot E18-støyen,men løsningene som er vist (klatrevegg eller aktivitetshus) synes noe fremmedartede rett over tunnelportalen, og skjermingsproblemet kunne med fordel ha vært løst som en mer integrert del av uteanlegget, med mindre kraftige virkemidler.

Det grønne, ”mykere” området i øst er mindre heldig løst ,og overgangen fra det stramme, urbane til det myke, naturpregede synes noe anstrengt og uklar. Oppfyllingen langs gangveien langs foten av Baneheia glatter ut det klare skillet mellom flaten og heia og svekker områdets klare landskapskarakter. Det reduserer også muligheten til å etablere et fleksibelt, flatt område (en løkke) med tilstrekkelig bredde innen planområdet.

Forslaget følger opp intensjoner fra E18-planen og forslag til reguleringsplan for Nybyen på en god måte, og viser at intensjoner som ligger i disse flateplanene kan gjennomføres på formalt sett forsvarlig måte. Stedsforståelsen hos forslagsstiller dokumenteres av registreringer og
prinsippskisser i en presentasjon som ellers er svak. Den yter ikke prosjektets sterke sider rettferdighet.

STAVANGER

1. PREMIE

Utkast nr. 20 motto ”FOLKEPARKEN”

Utkastet er forfattet av
Smedsvig Landskapsarkitekter AS ved:
Arne Smedsvig Landskapsarkitekt MNLA
Julie Daling Landskapsarkitekt MNLA
Linda Sandin Landskapsarkitekt MSA
Ådne Svalastog Landskapsarkitekt MNLA
May Britt Danielsen Teknisk tegner

Rådgivere:
6. klasse Christi Krybbe skole, Bergen ved:
Erika Barstad, Erlend Gram Gjesdal og
Lasse Carlsen Smedsvig
Pedagog: Kjersti Carlsen, lærer

”FOLKEPARKEN” har en tydelig visjon, en målsetting for hva forfatteren ønsker å oppnå med en omforming av området. Analysen av området er kort og poengtert. Juryen mener at forfatteren har forstått sted, landskap og terreng på en overbevisende måte. Forfatteren er tydelig i analysen på sammenheng med overordnet grønnstruktur. To viktige grep bedrer sammenhengen mellom Johannesparken/bakenforliggende boligarealer og Kjelvene/grønt hoveddrag gjennom framtidig Urban sjøfront:
Etablering av forbindelse fra Jærgata, over kulverten ned i Johannesparken
Direkte videreføring av denne forbindelsen ned i Kjelvene over en utvidet bro.

Johannesparken foreslås forbedret ved enkle grep og mindre omlegginger av eksisterende park. Parken vest for kirken foreslås nennsomt opprustet, med åpning av plassen, beskjæring av store trær forming av arealene mot kulverten slik at kulverten ikke får dominere rommet. I tillegg er foreslått et ”solegg” plassert i dette rommet. Juryen mener dette kan være med å utvikle identiteten for Johannesparken. Kirkens inngangside er ryddet opp på en enkel og tydelig måte. Østsiden, eksisterende parterre, er foreslått beholdt og opprustet. Pareterre-temaet er ført ut i det i dag rotete området i Suldalsgata og gitt et annet og moderne innhold: Nemlig lekeplassfunksjoner for mindre barn. Etter juryens oppfatning en god utnyttelse av et av de lyseste stedene. Dette vil bety en forbedring av bomiljøet i de nærmeste områdene omkring.

Området mellom kirken og Haugesundsgata virker noe uforløst. Her har forfatteren ikke i tilstrekkelig grad synliggjort stedets muligheter. Juryen stiller seg tvilende til verdien av den foreslåtte BMX-banen, mens avskjermingen av det store grønne rommet mot Haugesundsgata vurderes som positiv men noe ufullendt.

I likhet med svært mange andre har forfatteren foreslått at Kjelvene skal bli selve aktivitetsparken. Løsningen er enkel og åpen. De viktigste funksjoner er funnet plass til, uten at løsningen virker overlesset eller at framtidig bruksmønster låses fast. Et meget godt utgangspunkt for detaljutvikling sammen med aktuelle brukergrupper. Juryen mener også at løsningen i prinsippet er meget sterk i forhold til framtidige mulige svingninger i bruksmønster.

”FOLKEPARKEN”s utforming legger til rette for en utstrakt medvirkning fra brukergruppene i den videre utforming og utbygging. Løsningen legger til rette for svært mange aktiviteter, uten å overlesse området med ferdige løsninger. Det er også lagt til rette for at her skal være aktivitetsmuligheter hele året. Både allaktivitetsflate med ismuligheter, klatrevegger, skatearealer, spektakulær sklie og delvis tak over løkka er med på å skape et spennende mangfold

Formgivingen er for det meste enkel, logisk og tydelig, med god landskapsbehandling. Det foreslås stort sett bruk av solide og funksjonelle materialer. Det kan likevel stilles spørsmål ved hensiktsmessigheten ved bruk av gras som overflate på skråningene på Kjelvene.

Forslaget er økonomisk på den måten at det i stor grad baserer seg på å raffinere dagens landskapsform uten de store inngrepene. Det er likevel klart at mange av de foreslåtte løsningene vil dra med seg betydelige kostnader. Eksempelvis vil en stål vindeltrapp med utvendig stålsklie ikke være noen billig konstruksjon, samtidig som det også er tydelig at et slikt tiltak vil gi en merverdi til plassen som sannsynligvis kan forsvare kostnadene. Likeledes med forslag om fryseanlegg for islegging og forslaget om ”seildukstak”. Det antas videre at det innefor de kostnadsrammer som foreligger vil være mulig å gjennomføre et første byggetrinn (Kjelvene) med et resultat som betjener formålet med utbyggingen. Materialbruken tilsier ordinære vedlikeholdsutgifter.

Det er juryens overbevisning at dette forslaget har overføringsverdi, særlig på grunn av sin sammenheng mellom analyse og forslag. Forslaget griper det eksisterende landskapet og endrer det ved relativt små inngrep til et mulighetenes landskap med hensyn på opplevelser, aktivitet og et sted å møtes.

Presentasjonen er i hovedtrekk bra, men kunne vært bearbeidet videre slik at lesbarheten ble noe bedre. Plantegningen av Kjelvene er ikke direkte inspirerende ved første øyekast. Skissetegningene kunne med fordel vært lagt noe mer arbeid i.

I den videre prosess bør ideer/elementer fra de to 2.prisvinnerne, ”MOSAIKK” og ”TO TÅRN” samt innkjøpet ”OVER GANG” vurderes innarbeidet i et endelig planforslag.

Juryen vil peke på følgende forhold som bør bearbeides:
Forbindelse mellom parterrehagen og ”lekeparterrene” i Suldalsgata bør vurderes

Solegget er etter juryens vurdering et meget godt bidrag til å gi Johannesparken en særskilt identitet. I en slik forståelse virker det ikke hensiktsmessig å gjenta dette tema nede på Kjelvene
Organiseringen av gangforbindelsen under Bybrua mot nordvest bør detaljvurderes. Forslagene til løsninger her i de øvrige prisvinnerutkastene bør studeres.
Området hvor det er foreslått beplantning og BMXbane bør revurderes. Særlig aktuelle er tankene bak forslagene i "OVER GANG". Kan dette være stedet for en klatreskulptur?
Selv om "FOLKEPARKEN"s forslag til utforming av grasløkke og skråning nord for kirken, muligens kan være det beste forslaget, bør den videre prosess også vurdere dette området i lys av forslagene i "TO TÅRN" med hensyn på strukturering av selve landskapsrommet.
Det må vurderes om gras som toppdekke på de fleste skråningene på Kjelvene er hensiktsmessig. En bruksanslyse kan muligens gi som resultat at gras på så stor del av flatene ikke gir slitestyrke nok og heller ikke gir optimale aktivitetsmuligheter.
Det bør også vurderes om skateområde og torg/plass skal bytte plass av hensyn til lys- og solforhold.
Støyveggen bør vurderes også ført rundt hjørnet mot Hesbygata, særlig dersom plass/torgfunksjonen flyttes over hit.
Møblering/utstyr på plass/torg må prosjekteres særskilt og i samarbeid med potensielle brukergrupper. Forslaget i "MOSAIKK" bør studeres nøye i denne sammenheng.

Ut fra kostnadsvurderinger er det i første omgang aktuelt å bygge ut Kjelvene. Prosjekteringen bør derfor i denne omgang begrenses til Kjelvene. Byggherre vil være Stavanger kommune v/park og idrett. Den kommunal egenandelen på kr. 2 mill. er allerede finansiert, slik at de foreløpig fins kr. 4 mill. til prosjektering og bygging.

Det er en forutsetning at det videre prosjekteringsarbeidet skal foregå i samarbeid med potensielle brukergrupper. Dette vil bli organisert i samarbeid med fritidsavdelingen i Stavanger kommune, gjennom pilotprosjektet OUT.

Delt 2. PREMIE
Utkast nr. 9 motto ”TO TÅRN”

Utkastet er forfattet av
Riss Landskap AS ved:
Nina Dybwad Landskapsarkitekt MNLA
Kari Monstad Landskapsarkitekt MNLA
Kjersti Karlsen Teknisk tegner
Anne K. Irgens Landskapsarkitekt MNLA

Oppgaven er løst på en overbevisende måte med et enkelt, logisk grep. En god analyse av stedets kvaliteter er lagt til grunn. Det er tatt utgangspunkt i kirketårnet som et landemerke og visuelt objekt. Aksen fra kirketårnet mot sjøen forsterkes ved å binde sammen Kjelvene og Johannesparken med ei ny gangbru over Haugesundsgata. Gangbrua ender i et luftig tårn med videre forbindelse til eksisterende gangbru i vest. På denne forbindelsen ”henger” vannvegger som fungerer som ”hvite” støydempere og er et spennende aktivum ”TO TÅRN” har et formuttrykk som er stramt og reint. Det viser god steds- og terrengforståelse, logiske forbindelseslinjer, real materialbruk uten for mye staffasje. Dette blir et oversiktlig, trygt, lyst og ledig sted å være for å holde på med ulike aktiviteter både for målgruppa og alle andre. ”TO TÅRN” er ett av de prosjektene som har videreført ønsker fra idékonkurransen; og dette er gjort på en forbilledlig måte med skatearena og bølgende støyskjerm som også kan nyttes som klatrevegg. Kostnadsoverslaget viser at løsningen langt overskrider ramma totalt sett. Anlegget kan bygges ut i etapper - uten at det står og faller på enkeltdeler. Dog kan det bli et stor minus dersom gangbruene, tårn og vannvegger ikke kan realiseres.

Kjelvene er lagt tilrette for mange sommeraktiviteter som vil fenge ungdommen (skating, klatring, sykling, alle typer ballspill, komme sammen). De flate ballspillarealene med grus og hardt dekke har muligheten til å romme skøyteaktiviteter, selv om ikke forslagsstiller har redegjort for det. Tårnet og vannveggene er spektakulære. I Johannesparken, med forskjellige flater av gras og grus, er det lagt opp til aktiviteter og dessuten lek for mindre barn. Johannesparken har muligheter for aking.

Både det flate Kjelvene, som i dag er innrammet av trær, og Johannesparken med sin varierte topografi, er behandlet på måter som understreker hvert områdes karakter. Sammenbindingen av områdene er tiltalende. Kjelvenes omgivende trebeplantning er opprettholdt som et bærende vegetasjonselement. Trerekka midt på plassen er tynnet ut for å få mer lys og åpenhet, hvilket er bra. Gulvet er beholdt med den hovedterrengform det har, bortsett fra at skateområdet senkes ned. Dette er en av de få besvarelsene som opprettholder flata/sletta nesten i sin helhet - på en helt selvfølgelig måte. Området er delt opp i soner for skating og for ballspill. Formuttrykket fremmer fleksibel bruk ”all over”. Overgangene til gatene rundt Kjelvene er noe stemoderlig

behandlet. Elementer som ansporer til lek og aktivitet bidrar til å forme rom. Det gjelder fargeglade lekeformer, nedsenket skatearena med kuler og svanker, ellipseformede lave gresskledde hauger under trærne og murer. Nye elementer tas opp i og underbygger sammenhenger i den tradisjonelle parkstrukturen. Bølgende støyskjerm for klatring, stram støyskjerm under gangbru m/vannvegger, murer som deler opp ballplassene, er alle elementer med enkel, fattbar design som tilfører området mange muligheter. Grepet med å forsterke parterrehagens form, legge opp til nærlekeplass i sydøstre del av Johannesparken, ”lysåpne” fonteneparken både ved beskjæring av trær og lys grus er tiltalende. Prosjektet har også utformet og forsterket haugen/utsiktskollen på en tilforlatelig måte.

Det er brukt materialer som vil tåle aktiv bruk i en aktiv bydel. Skifer på en strekning i Johannesparken er juryen ikke så overbevist om er det rette materialet, ei heller gras på de ellipseformede haugene på Kjelvene. Men det er god sammenheng i bruken av betong, stål, grus, vann, trær på Kjelvene. Johannesparken, med sine mykere overflatedekker (gras/grus), matcher Kjelvenes materialbruk på en - for stedet – ”riktig” måte. Vedlikeholdsmessig er løsningen absolutt til å leve med. Vannveggen kan by på overraskelser når det gjelder drift og vedlikehold.

Tårnet og broene er ikke med i kostnadsoverslaget. Det øvrige overslaget er på totalt ca.9 mill., noe som overskrider rammen betydelig. Områdene kan dog bygges ut i etapper. Forutsatt at tårn og gangbruer blir realisert, vil ikke prosjektet lide under at delområder tas i etapper.

Idéen er overførbar til andre steder i den forstand at prosjektets idé bygger på en analyse/stedsforståelse. Noen elementer er også overførbare, som for eksempel nedsenket skatearena, materialbruk og form på støyskjerm og lekeskulptur.

”TO TÅRN” presenteres på en god, fattbar og behagelig måte. For hvert område, kunne en med fordel presentert tekstdelen med temaoverskrifter. Kotehøyder burde kommet bedre fram.

Delt 2. PREMIE
Utkast nr. 4 motto ”MOSAIKK”

Utkastet er forfattet av
Bjørbekk & Lindheim A/S
Landskapsarkitekt MNLA ved:
Tone Lindheim
Svein Erik Bergem
Ingvild Nesse
Aina Skjervø

”MOSAIKK” er et meget innholdsrikt svar på konkurransen program. Analysen er god, visjonen er god, og utkastet har mange gode enkeltelementer.

Sammenhengene mellom Johannesparken/Kjelvene og omkringliggende arealer er løst på en god måte, men blir litt utydelig med det valg som er gjort i linjeføring og framstilling. Styrking av forbindelsen mellom Johannesparken og Kjelvene er gjort på ressursmessig fornuftig måte ved å legge hovedvekt på opprusting av eksisterende gangbru. I tillegg foreslås to ekstra forbindelser mellom brua og Kjelvene. Dette kan fungere bra.

Området på kirkens østside, med parterrehagen er ikke bearbeidet på overbevisende måte, uten at juryen har lagt avgjørende vekt på dette. Det samme gjelder inngangspartiet til kirken. Selve parken er gitt en oppstramming og det eksisterende basseng er utnyttet på en annerledes måte. Det er uklart for juryen hva som vinnes ved å omforme bruken av bassenget slik. Høyden er gitt en funksjon (Ormen Lange) som juryen stiller spørsmål ved hensikten med på dette stedet. Forslaget fremmer noen interessante forslag til bearbeiding av området med fjell i dagen. Det grønne rommet nord for kirken foreslås omdannet til en avlang forsenkning med grønne skråninger på alle kanter. Skjermingen mot Haugesundsgata blir på denne måten god, uten at det likevel blir klart om dette totalt øker kvaliteten og bruksmulighetene optimalt for denne delen av parken.

”MOSAIKK” viser en løsning for Kjelvene som er meget innholdsrik og gir et utall av aktivitetsmuligheter, men det stilles spørsmål ved den sterke arealmessige prioriteringen av lekeplassen på den delen av Kjelvene som har minst lys. Ballfeltet på Kjelvene har ikke fått noen overbevisende utforming. Utformingen av og ideen rundt aktivitetstorget anser juryen som et meget viktig bidrag til løsning av denne type plasser. Løsningen er åpen og inviterende i forhold til mange brukergrupper og aktiviteter.

Alt i alt viser utkastet en meget mangfoldig løsning. Forståelsen både for landskap og funksjoner er god. Kan hende er det lagt for mye detaljer inn i tegningene, både

fremstillingsmessig og i forhold til at området kan hende kan bli litt for ”ferdigbygd” og forutbestemt. Snittene gir et overveldende inntrykk av mangfoldigheten i løsningen, uten at de likevel helt overbeviser.
Prinsippene for materialvalg er gjort rede for på en grei måte.

”MOSAIKK” har muligheten for byggetrinnsoppdeling slik at det kan realiseres meningsfylte deler innenfor de økonomiske rammene som konkurransen har lagt til grunn. Utkastet gir gode svar på de fleste utfordringene, men mangler en del på det formmessige og på det framstillingsmessige til å bli konkurransens vinner. Flere av løsningene og ideene i ”MOSAIKK” bør vurderes tatt med i det videre arbeidet.

INNKJØP
Utkast nr. 7 motto ”OVER GANG”

Utkastet er forfattet av
Skjold Sægrov Torpe AS,
Landskapsarkitekter MNLA

Medarbeidere:
Elisabeth Olsborg
Frøy Walberg Sandness
Siggeir Torpe

Dette utkastet er ett av de som løser forbindelsen mellom de to parkområdene best, og som også har en gjennomtenkt plan for hvordan forbindelseslinjene til og gjennom parken kan løses. For denne hovedideen honorerer juryen ”OVERGANG” med innkjøp.

Broen tenkes utvidet i bredden og fanger også opp terrenget i nord – nordvest for Johanneskirken - ved hjelp av en fint utformet terrengmur. Det er meningen at broen delvis skal tilplantes og vil da fremstå som en slags viltovergang. Muren brukes også til å stramme opp plenarealet nordøst for kirken og bidrar til å skape en plan bruksflate (20 x 10m) samt solings- og oppholdsterrasser i denne delen av parken.

Forfatterne ønsker at parkområdene rundt kirken først og fremst skal forbeholdes rolige aktiviteter. Inngangspartiet til kirken omgjøres til en fin entréplass og parkeringen er planlagt på en mer ordnet måte enn i dag. Bassenget og de store trærne vest for kirken beholdes med visse justeringer, og bassenget foreslås som en liten skøytebane for de minste, noe dette arealet antagelig er for lite til. Det bølgeformede plenarealet vest for bassenget fremstår mer som påfunn enn som noen berikelse i denne delen av parken. En kan også stille spørsmål ved behovet for å øke parterreanlegget ytterligere i omfang, slik dette prosjektet legger opp til. Frigjøres dette arealet for parkbruk, finnes det antagelig bedre formål, for eksempel lekeareal for barn, som det blir mindre av i og med den foreslåtte endringen nede på Kjelvene. Det å synliggjøre vær og vind ved hjelp av det såkalte ”Meteorologicum” er på den annen side en god idé.

Kjelvene foreslås som ungdommens aktivitetsareal, men også et sted for sosiale møter, spill og lignende. Den vestligste og nordligste delen av parken foreslås tilrettelagt for småhjulsaktiviteter på faste dekker. Under broen blir det mulig å klatre samt et lite kontor / lager for fritidskonsulentene. I tillegg er det foreslått en basketballbane som kan islegges (15 x 10m) og en sandvolleyballplass for to baner (14 x 11m). Antagelig ville området hatt større bruksverdi både sommer og vinter dersom man heller hadde satset på en stor flate framfor denne oppdelingen.

Totalt sett fremstår området som en helårspark beregnet både for gutter og jenter. Det er tilrettelagt for mange aktiviteter, kanskje for mange i forhold til arealstørrelsen. Dette gjelder særlig Kjelvene.

Totalt sett er prosjektet, som er inndelt i tre byggetrinn, kostnadsberegnet til nesten 10 mill. kr. I dette overslaget inngår ikke dekket over Haugesundsgata, kontor under dekket og takflaten, kunstnerisk utsmykning/ klatreskulpturer samt Meteorologicum. Prosjektet synes ikke å by på store driftsmessige problemer, bortsett fra den omfattende bruken av eføy som markdekke i skråninger og de ganske krappe plenbølgene ved bassenget vest for kirken. Eføy brukt i så stort omfang hindrer aktivitetsmuligheter og vil lett bli utsatt for slitasje.

Planmaterialet er krevende å sette seg inn i pga. en svært fargesterk hovedlayout som gir et
fragmentert inntrykk med litt for mange bilder. Det er også vanskelig ut fra det som er vist å forstå en del av terrengformingen. Signaturer og fargekoder stemmer heller ikke alltid. Dette bidrar til å underkommunisere en plan med mange interessante løsninger og muligheter. Som i de fleste andre innleverte prosjekter mangler også her registreringer og analyser bortsett fra noen fine vurderinger av adkomster og stinett. Prosjektet skal ha ros for å ha laget en såkalt aktivitetsplan.

ØVRIGE UTKAST
INDIVIDUELLE KOMMENTARER

KRISTIANSAND

Utkast nr. 3 motto ”VEGG I VEGG”
Utkastet er forfattet av

Aaste Gulden Sakya	Landskapsarkitekt
Else Karlstrøm	Landskapsarkitekt

Prosjektets hovedidé er å skape et sted med karakter og særpreg gjennom et ”spill av murer” og samtidig skape mange steder ved rommene som oppstår mellom murene. Den landskapsmessige designtanken har vært å binde flaten og den bratte skråningen sammen og skape spennende rom- og lekeopplevelser.

Prosjektet bærer etter juryens mening preg av en lite bevisst holdning til områdets by- og landskapsmessige kvaliteter. Dette fører til at områdets potensial både som byrom og aktivitetsområde ikke tas ut. Ideen om å fylle på masse er langs foten Baneheia som glatter ut det klare skillet mellom sandbanken Kvadraturen ligger på, og heia som ”stuper ned i grunnen”, virker
ikke overbevisende, og svekker områdets klare landskapskarakter. Dette grepet svekker dessuten muligheten til å etablere et fleksibelt, flatt område med tilstrekkelig bredde innen planområdet. Videre er det juryens oppfatning at forslaget ville ha tjent på en klarere artikulering av plassrommet i enden av Kirkegata.

Ideen med å underdele området med murer som samtidig blir et samlende ”varemerke” for hele området er interessant, men de dimensjoner som foreslås på murene (høyder fra 4,4 til 9 meter) vil ikke bidra til å skape gode rom som inviterer til opphold. Juryens oppfatning er at de største murene vil kunne virke nærmest truende, og dessuten skape skyggefulle rom på ettermiddag og kveldstid. En ser dessuten at så definerte og lukkede uterom gjør at de kan bli noe begrenset som sosial arena, ved at det kan føles vanskelig å gå inn dit når noen allerede befinner seg der. Det etableres en ”usynlig terskel”. Juryen har samtidig sympati for intensjonen i forslaget om å skape et robust anlegg med enkelt vedlikehold.

Utkast nr. 5 motto ”KJEDEREAKSJON”
Utkastet er forfattet av
Bark Landskap ved:

Maren Hersleth Holsen	Landskapsarkitektstudent
Ørjan Buschmann Eivindsen	Landskapsarkitektstudent
Espen Kjærheim	Landskapsarkitektstudent

Et område satt sammen av løsrevne ledd fra en kjede, ”en link”, ligger til grunn for oppbyggingen av dette anlegget. Når kjedet går i stykker frigjøres linkene og blir til

selvstendige enheter, heter det i teksten. En gangsti går gjennom området og binder de ulike linkene sammen. Siden området vil kunne sees ovenfra både fra Baneheia og de nye bygningene som kommer, har plangrafikken spilt en vesentlig rolle for forfatterne. Illustrasjonsplanen viser et anlegg med bestående av fire til fem såkalte ”linker” eller aktivitetsrom som bindes sammen av en gangsti. Linkene” er omkranset av mer eller mindre tett vegetasjon eller ligger i terreng formet rundt rommene.

Prosjektet bringer ikke inn noen tanker om målgruppa og deres behov. Det legges likevel opp til en rekke aktiviteter som er greit innpasset i de ulike rommene, og som sikkert vil nå stedets ungdommer. Prosjektet mangler også analyser av stedet og dets beliggenhet i byen, noe som kanskje forklarer et såpass stort formmessig brudd med den bystrukturen dette området tross alt ligger i. Plangrafikk synes å ha blitt en tvangstrøye formmessig, noe den ofte gjør. Ved valg av konsept burde man kanskje heller tatt utgangspunkt i målgruppa som er ungdom og fokus som er aktivitet, i stedet for plangrafikken som er et betraktende ståsted. Ideen med rom i skog/vegetasjon som i og for seg er god, kunne vært ivaretatt uten denne tvangstrøya og med langt bedre stedstilpasning. Spørsmålet er om dette ganske urbane stedet skal utformes på en slik måte beliggende i skog. På detaljnivå oppstår også noen tvilsomme formmessige situasjoner der linkene møter gangstien.

Prosjektet er kostnadsberegnet til ca. 10 mill. Klatretårnet inngår ikke, og vil koste ytterligere 1mill. kr.

Prosjektet er lett å sette seg inn i. Noe av plassen som er brukt til fyllstoff for å pynte opp enkelte av plansjene, kunne heller vært brukt på en analyse av stedet og en presentasjon av forfatterens oppfatninger av målgruppas behov.

Utkast nr. 8 motto ”RINGENES BRORSKAP”

Utkastet er forfattet av
Riss Landskap AS ved:

Anne K. Irgens	Landskapsarkitekt MNLA
Kari Monstad	Landskapsarkitekt MNLA
Nina Dybwad	Landskapsarkitekt MNLA
Kjersti Karlsen	Tegner

Planen tar utgangspunkt i det kontrastfylte møtet mellom byens kvadratur og Baneheias organiske former. Dette er vist ved at aktivitetsarealene har fått organiske former og Kvadraturen er tatt opp i parkens rutenett. Trær, busker og skifermønsteret på torget gjenspeiler rutenettet.

Parken er satt sammen av syv ringer, med ulike aktiviteter knyttet til hver ring. Gangveien sørger for Ringenes brorskap. Planen gir rom for ulike aktiviteter også for vinterbruk. Plassering av sandvolleybanen i tilknytning til klatreaktiviteter er positivt.

Plasseringen av de grønne boksene av bøk virker vilkårlig plassert. Adkomsten til og bruken av fjellpartiene mot Baneheia kunne ha vært utnyttet på en bedre måte. Bruk av trær mot Baneheia og bebyggelsen er godt løst og binder det hele sammen.

Idéen om å binde sammen ringene/aktivitetsarealene med en diagonal gangvei er en god idé, men formmessig er ringene knyttet til gangveien på en svært dårlig måte. Det gjelder også tilknytningspunktene mot Fritz Jensensgate.

Idéen om å ta opp Kvadraturen er, etter vår mening, ikke fulgt opp i tilstrekkelig grad. Dette gjelder spesielt der hvor torget møter Kirkegaten. Utover den diagonale gangveien, er det ikke vist gangforbindelse mellom aktivitetsarealene, noe som vil føre til stor slitasje på gressarealene. Juryen ser nytten av det høye gjerdet rundt ballbanen, men spør seg om plasseringen av banen er riktig, i og med at gjerdet må "døyves" ned pga. det massive inntrykket.

Kostnadsoverslaget synes å være realistisk. Det mest interessante med forslaget er den diagonale gangveien som sørger for Ringenes brorskap. Prosjektet er presentert på en grei og lettfattelig måte.

Utkast nr. 11 motto "I SAMLET TROPP"

Utkastet er forfattet av
Løvetanna Landskap ved

Astrid Kjølen	Landskapsarkitekt MNLA
Asberg H. Sigurgeirsson	Landskapsarkitekt MNLA

Forslagsstiller har som de sier lagt inn alt og mye av alt! Parken er blitt overlesset. Dette er et anlegg med tradisjonell lekeplassarmatur. Arealet er delt inn i områder med ulike funksjoner basert på forskjellig utstyr. Det er prisverdig at aktivitet er satt i fokus, men aktivitetsområdenes utforming innbyr ikke umiddelbart til opphold og sosialt møtested. De flate aktivitetsområdene er åpne og golde, statiske og dermed lite fleksible også mht. å kunne forholde seg til skiftninger i aktiviteter ungdom er interessert i.

Forslagsstiller henvender seg til aldersgruppen fra 8 og oppover, og svarer da ikke helt på oppgaven, selv om juryen er enig i at jo flere aldersgrupper det tilrettelegges for, jo bedre er det. Anlegget mangler "form" og synes løsrevet fra stedet. Det foreligger ikke stedsanalyse som bakgrunn for valg av "grep". Tomtas spesielle utfordringer i møtet mellom Baneheia og byen er på ingen måte utnyttet.
Av positive aspekter i prosjektet, kan nevnes at forslagsstiller har lagt inn en langsgående gangvei med stigningsforhold tilpasset funksjonshemmede. Klatresøylene og ulike huskeinnretninger er elementer som kan ha overføringsverdi til andre steder. Det er positivt at det er tenkt muligheter for islegging. Østre del med et sinnrikt nett av

asfalterte stier i en forholdsvis liten skråning, er for kompakt til å dekke det aktivitetstilbud forslagsstiller ønsker (sykkelaktivitet mm).

Grus, asfalt (farget og vanlig), stål, tre, betong er hovedelementene i materialvalget. Farger skal benyttes på de fleste materialene. Dette kan bli litt virvar. Vegetasjonsbruk er lite påaktet/stemoderlig behandlet. Det virker som om utstyrsdelen er satt for lavt kostnadsmessig. Torget med vannspeil og amfi er ikke tatt med. Kostnadsrammen i prosjektet vil overskrides, men som forslagsstiller sier, kan anlegget bygges i etapper. Anlegget kan bli kostbart å vedlikeholde fordi det er så utrolig mange elementer/apparater å ta vare på.

Totalt sett er hovedinntrykket at dette er et overlesset anlegg preget av tradisjonelt lekeplassutstyr og for en annen målgruppe enn 13-19-åringer, litt goldt og åpent, og juryen er redd det fort vil gå ut på dato. Prosjektet er forståelig presentert, - dog litt kjedelig. Perspektivskisse er ute av skala.

Utkast nr. 15 motto ”PUSHING LIMITS”

Utkastet er forfattet av

Irina Telnes	Landskapsarkitektstudent
Pål Sylvester Witczak	Sivilarkitekt MNAL

Forslagsstiller løser møtet mellom by og hei ved å bygge opp terrengtunger som ”renner” ned fra fjellet og inn mot kvadraturen. I møtet med den nye blokkbebyggelsen som skal komme i Fritz Jensens gate blir dette en ullen overgang by/hei.
Det oppstår noen rom imellom tungene. Her skal hovedaktivitetene foregå på løkker som har forskjellig dekke. Ballspill i mange varianter, skating, sykling, lek for småbarn; dessuten klatring (i fjellvegg) og sosial aktivitet for flere aldersgrupper. Oppe på tungene blir det stiforbindelser til heia, hinderløype, soleplasser, grillplasser med mer. Fjellet skal formes (sprenges) til vegger å klatre i og til å male grafitti på. Formmessig mener juryen at å bygge organiske former i dette byrommet ikke er noe godt grep. En burde heller spilt på kontrasten mellom den stramme Kvadraturen på flata og fjellveggen/lia; noe andre prosjekter har gjort på forbilledlig vis.

Aktivitetsmessig vil for så vidt flatene være fleksible og tidløse; noe som kan passe til ungdomskulturer, men vi tror ikke flatene vil appellere til ungdommen slik de er lagt. Vannspeil med amfi på torget kan bli hyggelig innslag; kanskje mest for småbarn m/foreldre. Formmessig er heller ikke torgløsningen tilpasset stedet. Trerekka langs Fritz Jensens gate er det eneste som holder anlegget litt på plass, slik at terrengtungene ikke flyter helt nedi byen. Den ”harde” behandlingen fjellet får med sprengte flater og behov for sikring i overkant, synes unødvendig, all den tid fjellveggen i seg selv kan være utfordrende både til klatring og annen aktivitet.

Grus er brukt som basisdekke på det flate arealet. Området er stort. Vi er redd grus på så mye areal blir ødslig. Overganger til asfalt, sand, gummidekke med mer vil kreve mye vedlikehold. For øvrig er grus et undervurdert dekke som med fordel kan brukes mer i byrom/aktivitetsarenaer. Slik det er brukt her, blir det utflytende og for store områder. For øvrig er anlegget enkelt og reinslig i materialbruken. Detaljert vegetasjonsbeskrivelse med artsvalg er lite relevant. Det er vegetasjon som formingselement, rominndeler som er mest interessant i denne fasen. Trerekka mot Fritz Jensens gate er det viktigste vegetasjonsinnslaget i så måte.

Kostnadsoverslaget synes for lavt, men det er mulig at anlegget kan bygges innenfor den oppgitte ramma på 4 mill. kr. Forslagsstiller har levert litt ”tynt” materiale, men det er lesbart og forståelig.
Artige bildekollasjer, men dette ”nye stedet” virker fremmed i forhold til stedet slik det ligger mellom byen og heia.

Utkast nr. 21 motto ” CIRKUS”

Utkastet er forfattet av
Smedsvig Landskapsarkitekter AS ved:

Arne Smedsvig	Landskapsarkitekt MNLA
Julie Daling	Landskapsarkitekt MNLA
Linda Sandin	Landskapsarkitekt MSA
Ådne Svalastog	Landskapsarkitekt MNLA
May Britt Danielsen	Teknisk tegner

Rådgivere:
6. klasse Christi Krybbe skole, Bergen ved:
Erika Barstad, Erlend Gram Gjesdal og Lasse Carlsen Smedsvig
Pedagog: Kjersti Carlsen, lærer

Prosjektet er uten store fakter, men ei heller med noen sterk og bærende ide, og fremstår derfor som ganske tradisjonelt og derfor ikke nyskapende. Hovedideen i prosjektet synes i korthet å være et ønske om å skape romdannelser og steder der man kan se og bli sett, eller der jentene som er en viktig målgruppe, kan få utfolde seg fysisk uten kommentarer fra andre. Prosjektet har noen kortfattede, men effektive analyser som viser forståelse både for detaljer tilknyttet området og dets plassering i byen. Dette er også et av de få prosjektene som har tilløp til å analysere stedets muligheter i forhold til lek og aktivitet.

For å ivareta hovedideen er prosjektet delt i tre hovedsoner. Den innregulerte gangvegen fra fortauet ved trafikkmaskinen i øst binder sonene sammen på en fin måte. Lengst mot vest ligger ”skogen”, et parkmessig opparbeidet areal med varierte terrengformer for ulike aktiviteter. I midtfeltet i enden av Kirkegata tenkes en stor oval

plass på ca. 250 m2, ”arenaen”. ”Arenaen” skal være et viktig samlingspunkt bl.a. med kiosk og sted for aktivitet der det skal tilrettelegges for klatring, skating og andre småhjulsaktiviteter. Arenaen skal kunne islegges. Spørsmålet er om arealet på 250 m2 er stort nok. Klatreveggen skal være fondmotiv i enden av Kirkegata. Selv om Kirkegata på denne måten fanges inn i anlegget, viser utformingen av plassen at kunnskapen om denne gatens betydning ikke fullt ut er utnyttet, og plassen får en kunstig avslutning mot Fritz Jensen gate og Kirkegata. Forbindelseslinjer inn mot Baneheia er derimot ivaretatt fra ”arenaen”. Den tredje sonen, ”parken” er grønn og foreslått med gressarealer og myke terrengformer. Her finnes åpne arealer for ulike aktiviteter, et område for husker og noen steder der en finner trampoliner og lignende. Lengst mot øst ligger en ballbane med asfaltbelegg omgitt av amfi i gress som kan fungere for aking vintertid.
Materialbruken synes ikke å være spesielt ekstravagant, og den varsomme terrengformingen som er foreslått, kan nok fungere bra. Vegetasjonsbruken virker litt tilfeldig og ikke helt gjennomtenkt. Det er vanskelig å se at området lengst mot vest fortjener navnet ”skogen”. En kan i det hele tatt spørre seg om hvorfor det er nødvendig å skjerme seg så voldsomt mot bygget til Televerket, der det er nedlagt mye arbeid i å lage stedstilpasset arkitektur/fasader.

Prosjektet ivaretar mange ulike aktiviteter, og en har tenkt på både sommer- og vintersesong. Området vil sikkert fungere for både gutter og jenter, men vi kan ikke se hvor det ble av de intime rommene for ”jentegreier” som var en viktig intensjon for forfatterne.

Prosjektet er kostnadsberegnet til ca. 4,1 mill. Dette er et første byggetrinn der en får det meste av anlegget bortsett fra bekkearrangement, en del trapper, en del tilrettelegging for klatring, bl.a. klatrejungel, flomlys og lyskastere. Driftsmessig bør dette ikke være et anlegg som kommer til å by på de store overraskelsene.

Prosjektet er ryddig og greit presentert, og skal honoreres for den lille stedsanalysen. Illustrasjonsplanen er litt blodfattig og bygger ikke helt opp under ideene i prosjektet. Det er for eksempel vanskelig å skille det som er kalt ”skogen” fra ”parken”.

Utkast nr. 22 motto ” ALVESKOGEN”

Utkastet er forfattet av
Scandiaconsult ved:

Jan Ole Lein	Landskapsarkitekt
Frøydis Esmann	Sivilarkitekt

Lunde og Nilsen AS Landskapsarkitekter MNLA ved:

Tor Nilsen	Landskapsarkitekt
Helene Kjeldsen	Landskapsarkitekt

Planens intensjon om å skape et landskap som kan utfordre og inspirere fantasi og kreativitet, samt planens idé om å binde sammen Baneheia og Kvadraturen, gjenspeiles i utformingen. Samtidig oppfordrer det kollede landskap til ulik aktivitet. Forsøket på å gjenta Alveskogen i vest ved å bygge opp terrenget, mener juryen ikke er en god løsning. Området kan være grønt uten å bygges opp.

Hele området er oppdelt i tre aktivitetsområder. Arenaen i vest er tilpasset terrenget, og tar opp høydeforskjellene. Traséen for gang-/sykkelveien er godt plassert men "flyter ut" i plassen på en uheldig måte. Plassering av scene og trapper innbyr til opphold, og området kan bli et populært møtested.

Plassen er avslutning på Kirkegata og gir rom for aktivitet. Imidlertid gjør møblering, avslutning på gang-/sykkelvei, plassering av skulptur og annet utstyr plassen uryddig og lite definert.
Plassering av trær i avslutning av Kirkegata retter noe opp på dette inntrykket. Overgangen mellom den strenge avgrensningen på plassen og Alveskogen virker stiv. Plassering av lekeplass, trappearrangement med videre virker underlig som fondmotiv på Kirkegata. Ei heller er tilpasning mot Televerkets bygg godt nok løst.

Alveskogen er godt utformet med slyngede veier mellom høye gresskoller og aktiviteter fordelt utover området. Den utkragede gangstien med "borger og bastioner" er en god idé, og er med på å knytte Alveskogen sammen med Baneheia. Hulene er også interessante elementer som er lagt inn i landskapet.

Fast belegg er basisbelegg på arena og plass. Ved å bruke grus på plassen, er juryen redd for at arealet vil virke ødslig. Juryen er også skeptisk til at slitasjen på de kollede gressflatene i Alveskogen vil bli stor ved aktiv bruk.

Kostnadsoverslaget synes å være innenfor den rammen som er satt.

Det mest interessante i forslaget er løsningen mot Baneheia med borger og bastioner og sittegropene. Prosjektet er presentert på en enkel og forståelig måte.

STAVANGER

Utkast nr. 1 motto ”ARKADEN”

Utkastet er forfattet av
Trifolia Landskapsarkitekter ved:
Morten Evensen Landskapsarkitektstudent
Martin Muri Landskapsarkitektstudent
Øystein W. Finsrud Landskapsarkitektstudent

Utkastet foreslår noen djerve løsninger, men den djerveste av dem alle, å fjerne biltrafikken i Haugesundsgata ved å legge lokk over, sørger for at løsningen ikke kan legges til grunn for videre bearbeidelse. Dette grepet, som gjør oppgaven mye lettere med hensyn på å skape god sammenheng mellom Johannesparken og Kjelvene, er urealistisk. Forfatteren viser vilje til å få til et helhetlig konsept i plan, men tilpasningen til dagens terreng er lite vellykket.

I Johannesparken er det vist mange typer ballspill (ballbinge), dog ingen plenflater for ballspill og parkfunksjon. Det er foreslått betydelige terrenginngrep mellom kirken og Haugesundsgata. Vannbasseng med klatreøy/skulptur, vil gi parken en helt ny dimensjon og øke attraktiviteten betydelig. De fleste, mange spennende muligheter for attraktive aktiviteter for ungdom
Det er tenkt vinter og is, mens akemulighetene er vanskeliggjort i forhold til i dag. På Kjelvene foreslås sandvolleybaner, (positivt med to baner), skatepark og en mangefunksjons grusplass.

Forfatteren viser god forståelse for ulike brukergruppers behov. Vegetasjonsbruk synes enkel og stort sett grei, men er lite gjort rede for ut over selve tegningen. Det er vist en bevisst holdning til belysning som et viktig funksjonelt element. Mht. materialbruk er det ikke gått i detalj, men beskrivelse og tegninger viser en forståelse for materialkvalitet. Det er ikke gjort tilstrekkelig rede for tilgjengeligheten til planområdet. Med tanke på drift og økonomi er det knyttet mye usikkerhet til vannbassenget, selv om kostnadsoppstillingen viser en meget billig løsning.

Utkastet er godt framstilt både mht. plansjer, tekst og illustrasjoner.

Utkast nr. 10 motto ”FARTSPARKEN”

Utkastet er forfattet av
Sundt og Thomassen as, Landskapsarkitekter MNLA ved:
Pål Mæhlum
Henrik Stigen

Det er utført en analyse. Analysen har særlig fokusert på bevegelsesmønstre og lite på den topografiske situasjonen og bystrukturen som preger bydelen i møtet mellom sletta

og høyden. Det er lite fokus på hvordan området egentlig egner seg til lek og aktivitet. Bevegelse rundt i parken er valgt som et bærende element. Det er modellert et bølgende øyformet amøbelignende landskap med veier og ramper for småhjulsutstyr. Øyformene er blitt et gjentagende element som brer seg over store deler av området. Det er lagt inn ”frie” elementer som murer, baner og ny vegetasjon som skal gjenspeile noe av gatestrukturen i bydelen. Dette er ikke overbevisende gjort.

Nedre del av Johannesparken er bundet sammen med Kjelvene med ei ny gangbru i øst over Haugesundsgata. Kontakten mellom Kjelvene og Hesbygata/høgskolen ødelegges vesentlig med denne rampa. Småhjulbrukere og arenaer for disse preger hele parken (fart i et bølgende landskap) og gjør anlegget lite fleksibelt både bruksmessig og i forhold til skiftninger som måtte komme med nye ungdomskulturer og -trender. Skateelementer i seg selv er spennende og har flere muligheter i seg. Det er prisverdig at en har vist detaljert byggemåte for noen elementer. Løsningen hadde antakelig blitt bedre om en konsentrerte seg om Kjelvene som det bølgende fartslandskapet og ikke innlemmet Johannesparken i dette. Gressletta som er et stort potensiale i Johannesparken er blitt ”spist opp” av denne løsningen.

Teglstein som en del av materialbruken er ikke overbevisende; ei heller overgangene mellom grus, sand og asfalt. Gras på de små haugene på Kjelvene er optimistisk med tanke på at dette er slitasjeutsatte områder. Basseng i betong for inline skating er bra. Trær som viktigste formingselement i vegetasjonsbruken synes riktig.

Kostnadsoverslag på ca. 6 mill totalt er tenkt fordelt på to etapper i forhold til en overskridelse av rammen på 4 mill. Konstruksjonsdelen synes å være estimert litt lavt. For øvrig stort sett realistisk. Drifts- og vedlikeholdsmessig er dette et krevende anlegg.

Skateelementene, tretribunen og andre enkeltelementer kan ha overføringsverdi. Konseptet med bevegelse langs ei løype kan være et aktivum for andre steder (må tilpasses og formgis i forhold til det enkelte sted)

Perspektivskissene er illustrerende og tiltalende. Analysedel er viktig. Strukturen på hver plansje kunne vært klarere. Det er vanskelig å ”finne fram”. Plantegningen er noe uklar, noe som bl.a. skyldes fargekoder for asfalt, grus, betong.

Hovedinntrykket av dette prosjektet er at områdene er overlesset med samme type aktivitetsmuligheter og at formgivingen er fremmed og lite tilpasset stedets karakter.

Utkast nr. 12 motto ”ORIGO:UNITED”

Utkastet er forfattet av

Eva Louise Korsøren	Landskapsarkitektstudent
Hans Martin Aambø	Landskapsarkitektstudent

Hovedideen i ”ORIGO UNITED” er å skape aktivitet og liv i området ved å binde sammen de to parkene til ett visuelt uttrykk ved hjelp av et gulv, et dekke i gul marktegl. Dekket strekker seg helt fra inngangspartiet til Johanneskirken gjennom bassengområdet ved kirke og over broen helt til nordenden av Kjelvene. Tanken er at dekket skal utvide seg flere steder og derigjennom skape nye rom for spontane aktiviteter og sosiale møter. Det er ikke foreslått terrengformer eller vegetasjon som bygger opp under de nye romdannelsene langs dekket. Det gule sammenhengende dekket er lett å oppfatte på illustrasjonsplanen, men vil ikke oppleves like sterkt for den som oppholder seg på bakkenivå. Den gule sammenbindende gangvegen gjennom området blir med andre ord for svak som idé, og det er tvilsomt om et slikt element bidrar til så mye aktivitet for den målgruppa konkurransen er rettet mot.

Prosjektet har stort sett latt Johannesparken ligge uendret bortsett fra etableringen av det nevnte dekket. På plenarealene, nord for kirken, er det tilrettelagt med noen jordvoller som klima- og støyskjermer / lekeborger. Flere av disse elementene synes ganske umotivert og formløst plassert i forhold til eksisterende terreng. Det er dessuten vanskelig å ta stilling til de formmessige og støydempende aspektene siden planen fullstendig mangler høyder eller koter. Kjelvene foreslås tilrettelagt for mange aktiviteter uten å tukle for mye med arealet, hvilket er positivt. Trevegetasjonen beholdes uendret, og på bakkenivå foreslås ulike former for belegg; gummidekker, asfaltdekker, en grusbane og et plenareal. Arealenes utforming og avgrensing i forhold til hverandre synes imidlertid umotivert. Plenarealene er for smale for aktiv bruk og fremstår i hovedsak som til dels støyutsatte restområder. Det virker også tvilsomt å trekke enkelte av aktivitetsflatene ut i gaten, slik planen viser. En generell kritikk til prosjektet er at det er svakt formingsmessig med uforklarte avgrensinger både av belegg og av voller samt baneelementer

Prosjektet er kostnadsberegnet til ca. 3,5 mill. Anlegget er svært enkelt utformet og bør ikke by på store overraskelser driftsmessig

Prosjektets første del er ryddig presentert, med grei forbindelse mellom kart, illustrasjoner og tekst. Siste del inneholder mange illustrasjoner som ikke klargjør ideene bak. Skisser fra prosessen fremstår mest som fyllstoff, og gir i denne sammenheng lite nyttig kunnskap for leseren. Illustrasjonsplanen mangler enhver høydeangivelse i form av punkthøyder eller koter hvilket gjør at planen mister mye verdifull informasjon. Det burde for eksempel vært angitt hvor høye de foreslåtte vollene skal bli i forhold til eksiterende terreng. Det foreligger noen vurderinger av stedet, både dets beliggenhet i strukturen og i forhold til landskapet, hvilket er positivt. Det er også positivt at forfatterne har brukt tid på å reflektere over brukergruppa.

Utkast nr. 13 motto ”GRAS GRUS OG GRAFITTI”

Utkastet er forfattet av
Knut Andreas Knutsen Landskapsarkitektstudent

Svein Petter R. Kveim Landskapsarkitektstudent

Forslagsstiller har ikke foretatt en stedsanalyse, men har som hovedpoeng å skape en park der det på forhånd ikke er programmert regler for det som skal skje i parken. Ved å beslutte at planleggerne ikke skal ta standpunkt, men lage et landskap uten programmering av aktiviteter, overlater forfatteren nesten hele oppgaven med å utvikle aktivitetsanleggene til brukerne. Ved å lage en så ekstremt åpen situasjon har man ikke tatt hensyn til noen spesifikke brukergrupper.

Det foreslås ett viktig hovedgrep; det bygges lokk over store deler av Haugesundsgata, noe som er et kostbart og urealistisk tiltak. Lokket utnyttes ikke til noe annet enn områdene for øvrig, nemlig park.

På Kjelvene foreslås anlagt stort basseng. Gevinster av dette er det ikke redegjort for på overbevisende måte. Foreslåtte aktiviteter: Plenklipping, vassing, vannlek, muligens skøyting om vinteren, tagging, sandlek, sandvolley, grafitti, opphold i grønne områder.

Utkastet gir svært få svar på oppgaven, og det er ikke sammenheng mellom kostnader og gevinster. Illustrasjonsplanen er ikke kotesatt, og terrengmessige bearbeidinger lar seg derfor ikke bedømme.
Utkastet er lite profesjonelt presentert.

Utkast nr. 14 motto ”TRANSFORMA”

Utkastet er forfattet av
Landskaps Design AS ved
Arne Sælen Landskapsarkitekt

Transformas hovedidé er å videreutvikle eksisterende kvaliteter, noe en kan stille spørsmål ved siden så å si hele området på en eller annen måte er foreslått endret/ nyopparbeidet. Det foreligger lite registrerings- og analysemateriale som viser hvordan forslagsstillerne ser på de opprinnelige kvalitetene og begrensningene. Dette forklarer muligens de omfattende endringene og den i blant umotiverte blandingen av stram geometri og organiske former, som heller ikke er begrunnet i forhold til brukskvalitetene og funksjonene som skal inn.

Prosjektet vektlegger behovet for flere og ulike måter å nå parken på. Eksisterende gangbro er foreslått utvidet for å skape bedre forbindelser mellom Kjelvene og Johannesparken. En ny gangbro er dessuten innpasset lengre mot øst over Haugesundgata. I Johannesparken foreslås videre en rekke nye gangvegtraseer både øst og vest for kirken. Flere av de foreslåtte gangvegene deler opp parken på en negativ måte. Dette går særlig ut over brukskvalitetene på gressletta nede ved Haugesundsgata. Her bidrar også terrengformingen tilknyttet gangbrofundamentet til en lite heldig oppdeling av arealet.

I Johannesparken foreslås det å rydde opp i adkomstsonene til kirken med en fint utformet kirkeplass og kirsebærhage. Eksisterende parterre foredles til en rosehage, og nåværende parkeringsareal i Øvre Suldalsgate er foreslått plenlagt uten at det er sagt så mye om hvilke kvaliteter som oppnås ved dette. Skråplanet i enden av Høgsfjordgata oppe på tunneloverdekningen skal omdannes til et aktivitetsfelt for småhjulsaktiviteter noe som kan bli konfliktfylt både i forhold til naboer og kirken. Eksisterende basseng vest for kirken skal beholdes med noe endret innhold, bl.a. en kryssende ganglinje. Plassen rundt bassenget har i dag et stramt preg som vil bli oppløst i dette prosjektet både fordi noen av de store gamle trærne er foreslått fjernet, og fordi den rektangulære bassengplassen skal avløses med en utflytende organisk form. Formoppløsningen rundt bassenget virker umotivert, og følger ikke opp prosjektets hovedintensjon om å foredle eksisterende kvaliteter. Klatreplassen med klatretårn og vegger er som er innpasset rett ved bassenget er god, men burde vært lokalisert nærmere, eventuelt på, Kjelvene for å samle flest mulig av ungdomsaktivitetene på ett sted. Bruk av blomstrende trær og ikke minst frukttrær kan gi området et attraktivt innslag på forsommeren, men den geometriske eplehagen som er lokalisert på den mest vindblåste haugen i Johannesparken synes ikke å være noen god bruk av dette arealet. I likhet med de andre prosjektene, er det Kjelvene som skal være hovedarena for ungdommens aktiviteter med sandvolley, skating, boule, sandlek. Her nevnes det i teksten at en lett kan rulle ut fryseduk for kunstfrossen bane.

Prosjektet er kostnadsberegnet til ca. 17,6 mill. Her er ikke fryseduk for skøytebane tatt med, ei heller kostnader for å krysse Haugesundsgata. De foreslåtte prioriteringene synes lite gjennomtenkte og er spredt på ulike deler av anlegget. For å få et synlig resultat for ungdommen er det viktig å løfte ett område skikkelig kvalitativt framfor å spre pengene tynt ut over området. Noen av prioriteringene er antagelig heller ikke i tråd med målgruppas første ønsker, f. eks. eplehagen. Dette kan også innebære en økonomisk usikkerhet.

Prosjektet har fine perspektivskisser, men disse er i liten grad brukt til å presentere ideene overfor hovedmålgruppa som er ungdom mellom 13 og 19 år. Hovedvekten er lagt på forbindelseslinjene og de rent parkmessige aspektene. Illustrasjonsplanen mangler helt høydesetting noe som gjør det vanskelig å vurdere de estetiske, bruksmessige og økonomiske konsekvensene av terrengendringene.

Utkast nr. 18 motto ”KAMELEON 4/2”

Utkastet er forfattet av
Multiconsult avdeling
13.3 Landskapsarkitekter ved:
Siri Alette Aurstad
Jan Bernigeroth
Åge Langedrag

Imke Schöberle
Anne Kristin Udgaard
Medarbeider Stavanger:
Ida Helen Tørud

I samarbeid med:
Aktiv Arena ved:
Øyvin Vestre

De bærende elementene i ”KAMELEON” er aktivitetsfeltet og aktivitetsmaskinen. Aktivitetsmaskinen er selve ryggraden. Den er utformet som en svevende gangveg, en brokonstruksjon som i seg selv både er ganglinje, møteplass og et aktivitetsanlegg. Aktivitetsmaskinen er tenkt som et universelt utformet modulopplegg, men kan også tilpasses andre steder/ andre brukere og kan derigjennom endre seg - som en kameleon. Det legges vekt på fleksibilitet og flyttbare elementer. Såkalte ”funhouses” er plassert i sentrale knutepunkt og kan ha ulike funksjoner. Samme universelle tankegang preger også aktivitetsfeltet, der en ser for seg at framtidige aktivitetsanlegg skal innpasses i samme raster på ti ganger ti meter. Rasteret må tolkes som et hjelpemiddel til å binde de ulike sonene som anlegget består av sammen for eksempel asfaltflatene, områder med gummibelegg, sand, gress, grus, osv.

Hoveddisponeringen av arealet der Johannesparken foreslås som en bypark med rolige sanse- og lekeopplevelser og Kjelvene som ungdommens aktivitetsareal er en grei inndeling. Så å si hele området inngår i aktivitetsfeltet på bakkeplan og er underlagt rastersystemet på 10 x 10 meter. Dette skaper få problemer på Kjelvene som skal utformes som en stor aktivitetssone med fast belegg. Rasterinndelingen er også problemfri for parterreanlegget på kirkens østside som i prinsippet beholdes med visse endringer av innholdet. På kirkens vestside foreslås det derimot store endringer, ved at trærne rundt bassenget fjernes, bassenget utvides og deler av arealet får fallsikkert underlag. En ny formal trebeplantning etableres ved kirken. Alt er innpasset i rastersystemet som kanskje her har bidratt til at de opprinnelige kvalitetene med basseng; rolige plenflater og store trekroner, er blitt undervurdert. Samme synspunkt gjelder også de endringene som er foreslått på kirkens nordvestside hvor det nedsenkede hellende plenarealene er strammet opp og presset inn i modulsystemet. Den vindutsatte kollen som avslutter området mot bybroen har gått fri for rastreringen. Forfatterne ønsker at dette viktige utsiktspunktet skal understrekes og vil også synliggjøre den vindutsatte beliggenheten med en vindmobil. Likevel foreslås det at hele at området skal tilplantes med pileskog, noe som kanskje svekker de to forannevnte intensjonene.

Aktivitetsmaskinen er innpasset i modulsystemet og er tenkt som en forbindelse mellom Johannesparken og Kjelvene. En arm av maskinen strekker seg fra parterrehagen rett øst for kirken over det nedsenkede plenarealet og Haugesundsgata og ender i et ”funhouse” på Kjelvene. En annen arm er plassert vinkelrett på denne og tangerer kirken på nordsiden. Begge armer er ca. 120 meter lange. Aktivitetsmaskinen

er ment så skulle rydde opp i områdets kaos, men spørsmålet er om en såpass stor konstruksjon her vil bidra til at kaoset øker enda mer. Romlig kan det stilles spørsmål til hvordan dette vil virke inn på plenflatene nord for kirken og på Kjelvene. Den tverrgående utløperen nord for kirken virker heller ikke motivert, verken i forhold til kirken selv eller landskapet. I tillegg vil ”Funhousene” se ganske voldsomme ut der de ruver med sine 4 etg.

Prosjektet mangler en analyse av stedet, noe som kanskje forklarer den manglende forståelsen for de rommessige aspektene. Aktivitetsmaskinen passer kanskje bedre i en stor park med mye plass der den for eksempel kan binde sammen høydeforskjeller i landskapet. Plassert i Johannesparken og Kjelvene vil detaljutforming og materialvalg uansett bli en stor utfordring.

Prosjektets beskrivelse viser stor forståelse for hva bevegelse er, hva lek er og at spenning og sosialisering er viktige elementer både for lek og aktivitet. Med bakgrunn i en slik forståelse tilrettelegges det for en mengde aktiviteter både sommer og vinter. Anlegget vil inneholde en rekke ingredienser med appell til målgruppa, men også til andre, og det synes som om både gutters og jenters behov vil bli ivaretatt. Et annet aspekt som dette prosjektet skal ha all ære av, er fokus på universell utforming og tilrettelegging for brukere med spesielle behov.

Prosjektet er kostnadsberegnet til ca. 3,9 mill. For dette får man samtlige grunnarbeider, stålkonstruksjoner tilknyttet maskinen, veger og plasser, park og hage samt belysning. "Funhousene" er ikke med, ei heller utstyr eller utvidelse av broen. Området rundt kirken betraktes som offentlig anlegg og opprustes av kommunen i følge beskrivelsen. Den største utfordringen driftsmessig i prosjektet er knyttet til aktivitetsmaskinen.

Prosjektet kommuniserer ideene på en informativ og oversiktlig måte, men mangler som nevnt skikkelige registreringer og analyser av stedet, og ikke minst dets muligheter for aktivitet.

Utkast nr. 19 motto ”FRISTIL”

Utkastet er forfattet av

Trond Simensen	Landskapsarkitekt MNLA
Fredrik Kjelman	Sivilarkitekt
Kristin Aandal	Landskapsarkitekt MNLA

”FRISTIL” har hovedfokus på å omskape området til en grønn park, noe forslagsstiller mener bydelen trenger. I denne grønne parken legges det opp til at aktiviteter skal foregå overalt på flatene, løkkene, vollene, skråningene og gangveiene. Kopling til grønn filosofi/byøkologi og aktivitetsområder for ungdom er en god tanke, men det krever nok andre grep enn hva denne løsningen formidler. Formene skal innby til

lekpreget aktivitet og er ikke ”øremerket” for spesielle aktiviteter, hvilket også var en uttalt intensjon i idékonkurransen. Den store asfaltflata på Kjelvene skal romme alle typer ballaktiviteter og småhjulgående aktiviteter. Skråningen skal nyttes til aking. Sandvolley, klatring og BMX er tilleggsaktiviteter i Johannesparken.
Et slikt konsept kan være positivt i seg selv, men resultatet er ikke blitt overbevisende. ”FRISTIL” har gjort en enkel ferdselsanalyse. Konklusjonen er at ferdselslinjene gis et landeveispreg fordi dette loser rulleskøytere og syklister raskt gjennom parken. ”FRISTIL” har økt bredden på gangvegen m/brua (til totalt 8 m) og forbedrer undergangen under bybrua (senkes). Dette et begge gode innspill til løsninger.
Som også andre prosjekter har gjort, bygges terrenget opp fra sydvestre hjørne av Kjelvene mot gangvegbrua og avsluttes med mur på vestsida. Ei gryte oppstår da på Kjelvene. Terrengmessig er ikke dette forklart godt nok på plantegningen. (Det blir en stigende mur mot Haugesundsgata). Et amfi som vender mot nord og ei stor flate skal innby til fysisk aktivitet, mener forslagsstiller. Plassen blir noe ødslig, tror juryen.

Johannesparkens nedre del er terrassert i to områder, en god idé i seg selv, men her med et dårlig formingsgrep. Pga. økt bredde på gangvegen, sprenges den inn i fjellveggen, noe som synes unødvendig i forhold til dagens kvalitet på denne fjellveggen. Gangveimønsteret i Johannseparken er lagt som landeveisslynger/ferdselsårer da disse skal nyttes til sykling og andre hjulgående aktiviteter. Kirken og området rundt mister med dette noe av sitt ”ståsted”; også fordi parterrehagen i øst er omformet til ei stor grusslette med plass for aktiviteter. Det er lagt ”grønne tak” på begge kulvertlokkene i området, hvilket kan være en ide å ta med videre. Grepet med ”den grønne parken”, oppbygd terreng på Kjelvene og omforming av hele strukturen i Johannesparken synes å være et slag i lufta. Løsningen bærer preg av mangelfull analysedel.

Materialbruken er enkel og rein med asfalt, gras, grus og trær. I forhold til at dette skal være et intensivt brukt område frykter juryen at grasarealene fort bli nedslitte og lite brukbare. Kostnadsoverslag på 9 millioner totalt er mye mer enn ramma, slik også de fleste andre prosjekter havner ut. Prosjektgjennomføring må eventuelt foregå i etapper.

Prosjektet er for så vidt greit presentert, lett å lese og forstå. Prisverdig er at planene er kotesatt. Murer som tar opp terreng burde vært vist bedre.

Prosjektet synes totalt sett å ha feil fokus og har omformet samtlige deler av Johannseparken og hele Kjelvene uten å oppnå verken god form eller innbydende aktivitetsområder.

Utkast nr. 23 motto ”SE OG BLI SETT”

Utkastet er forfattet av
Lunde og Nilssen Landskapsarkitekter MNLA AS ved:
Tor Nilssen Landskapsarkitekt

Helene Kjeldsen Landskapsarkitekt

Scandiaconsult AS Trondheim ved:
Jan Ole Lein Landskapsarkitekter
Frøydis Esmann Sivilarkitekt Trondheim

” SE OG BLI SETT” har valgt å avgrense oppgaven fordi en ser at 4 mill. kr. ikke strekker særlig langt. Forslagsstiller har anlagt en fortettet arena for ungdom på Kjelvene (i det sydvestre hjørnet) og har dessuten lagt en ny lekeplass for barn på utsiktspartiet i Johannesparken. Aktivitetsområdet på Kjelvene er først og fremst tilrettelagt for skating. Det er bygd store, stive former inn mot gangbrua og med et helledekt platå ut fra denne. Terrenget bygges altså opp mot gangbrua og avsluttes mot en mur v/gangbrua og en voll mot Haugesundsgata. Platået går over i to ”innebygde” rullebrettramper som igjen ender i en stor konisk, stram haugkonstruksjon med tårn på toppen. På nordsida av rullebrettrampene er en klatresylinder, en svært bratt skråning delvis gresskledd og delvis med ramper og trapper. En sandvolleyballbane ligger noe umotivert i nordre del av aktivitetsområdet. Resten av Kjelvene er ei grasslette omrammet av de trerekkene som står der i dag.
Det nye lekeområdet i Johannesparken er rammet inn av en ny terrengform som er vegetert mot nord. Med dette ”grepet” mister denne delen av Johannesparken litt av sin kvalitet som et værutsatt utsiktsområde. Øvrige arealer er det ikke tatt stilling til.

Løsningen er preget av til dels ”fremmede”, stive overdimensjonerte former som ikke henger sammen med omgivelsene. Noe positivt er dog at er at forslagsstiller har søkt å bygge inn rullebrettrampene – som på de fleste steder er vanskelig å innpasse pga sin statiske form. Klatresylinderen er et element som kan utvikles og ha overføringsverdi.

Betongmur, betongheller, stålkonstruksjon i tårn, klatresylinder i plasstøpt betong, bratte grasskråninger (for bratte), sand, asfalt er en materialbruk som for så vidt ”står” til løsningen.
Vegetasjonsbruk er det ikke lagt vekt på.

Særlig vedr. utrustning synes prosjektets kostnadsoverslag å være vel optimistisk. Med den ramme som står til disposisjon, må nok også aktivitetsområdet bygges ut i etapper.

De meget stiliserte tegningene både i plan og perspektiv er greie å sette seg inn i, men en kunne med fordel knyttet tekst og tegninger bedre opp mot hverandre.

Helhetsinntrykket er at løsningen framstår statisk, uten tilknytning til stedet og bystrukturen, elementene er bare plassert der. Det en har ”hengt” løsningen på, er terrengforskjellen mellom gangbrua og bakkenivået på Kjelvene. Det er et lite fleksibelt anlegg. Mulighetene er dårlig utnyttet og det er mye som ikke vil fungere. Det eneste fortjenestefulle ved prosjektet er at man har svart på oppgaven mht. å legge tilrette for ungdomsaktiviteter,- dog svært gutteinspirert.

Oslo 20.03.2003

Viggo Jørgensen
(sign.)

Janne Corneliussen
(sign.)

Ingrid Strande
(sign.)

Kine Halvorsen Thorèn
(sign.)

Torgeir Esig Sørensen
(sign.)

Sigrid Bækholt
(sign.)

Svein Ole Breland
(sign.)

Ragnar Evensen
(sign.)